İSMET ZEKİ EYUBOĞLU

TAŞOLUĞUN BAŞINDA

pencere yayınları

İsmet Zeki Eyuboğlu
Taşoluğun Başında

Birinci Baskı: Mart 1998
Dizgi: Pencere Yayınları
Kapak: İbrahim Karakaş
Kapak Baskısı: Bayrak Matbaası
Baskı: Bayrak Matbaası
Montaj: Bahri Çakır
Cilt: Bayrak Ciltevi

ISBN 975-7814-85-7

PENCERE YAYINLARI: 100

Salkımsöğüt Sok. 2/4 Cağaloğlu - İSTANBUL
Tel: (0212) 513 27 17

İsmet Zeki Eyuboğlu

Taşoluğun Başında

İÇİNDEKİLER

BENDEN BANA

ÇOCUKSU

Bir daha görsek eski düşleri
Bir daha başlasa çocukluğumuz
Evcilik oynasak
Atlarımız bebeklerimiz olsa
Öçten öfkeden uzak.
Sevgi kanatlarında kuşların
Masal ülkelerine dolu dizgin
Götüren uykular
Günler doğsa gene çiçeklerin ardından
Yeniden kurulsa dünyamız.
Neden bu kuruntu bu korku
Büyüdükçe yarınlara
Düşündükçe daralır evren
Bir kuşku siner sulara?

SIKINTI

Neden kırarsın erik dallarını
Çınarları budarsın
Yolarsın asmaları hanımelini
Sonra dalarsın yersin tırnaklarını
Bir de kovarsın çocukları söversin
Yakışır mı sana bu yaşta?
Sabun koyarsın ayağı altına şunun bunun
Çeker çekiştirirsin
Kızarsın yolda öpüşenlere gençlere
Yalnız kendini düşünürsün neden?
Sevmek can verir kişiye
Yalnız yaşanmaz bilirim
Dostların nerde
Der de güler sana martılar.
Öp öpül sev sevil
Yalnız okumak yaşamak değil.

1975

Bırakmayın aynalar beni
Soğumayın temmuz suları
Daha dün yeşerdim asmada
Erikte çiçek açtım
Döküldüm öğlelere.
Bir yürek saçlarıma yabancı
Kiraz dalları kar
Bir yoncayım kuzulara
Yeni sağılmış koyun sütü
Yaz peteğinde bal
Bir eşkinim kanım yeşil
Eylül gölgeleri sancılı bende.
Bırakın beni dokunmayın yıllar
Uzak geçin değmesin elleriniz derime
Kuşluk ışığınca diriyim.
Yaşamak korkudan ırak
Yaşamak tükenmeden
Güzel günleri bir daha.

UMUŞ

Yanyana yürümek yarınlara, diyordun
Geleceğe dönse geçmişimiz, tükenmesek,
Eksilmesek, çiçekler solmasa penceremizde,
Görmesek değiştiğini renklerin
Yeşilden sarıya, kızıldan aka.

Çiçek yerine yüreklerimizi sunsak
birbirimize
Kana bulanmadan ellerimiz
Ağlamak değil serinlemek için
aksa gözyaşlarımız.

UZAK TÜRKÜ

Bir çizgi çekilmiş gözlerime bıçak ortasında
Günüm bölünmüş ikiye
Koyuluğunda deniz mavisinin
Bir el götürür beni geceye kuşluk üstü.
Sularda yürüdüğüm yanmışlığa
Duyuşlarım bir özlemin ıslaklığı
Bir el dokur içimde bitmemiş sevgiyi
Baba demeyi bilmeden yaşamak için
Ölen yiğitlerin türküsü çakılır kulaklarıma
Aylar yıllar süren yollardan yakınım
Gözümün bebeğinde bir soysuz kurşun
Toprağında topraksız Vietnamlının
Ekmek tutmayı bilmeyen eller daha
Doymamış dudaklar yaşama türküsüne
Burunlarında kokusu ana südünün
Kanlı yüreğini çalmış yüzüne yirminci yüzyılın.
Topla tüfekle değilmiş yiğitlik
Adam olmaya çıkarken bütün yollar
Bir kez varmayagörsün insanın tadına
Aşınır ayağın altında dağlar..

BUGÜN

Düşünmekle geçmiş günüm eski sevdaları
Kopmaz bir yerde geçmişten insan
Unutmaz yürek kızaran bulutları
Eski yağmurlu dönemleri
Gömleğinden sıyrılmak bir yılan gibi
Geleceklere
Öylesine derin duygular
Bitmişliğim düne çakılmışlığım
Bağlara vurulmuşum.
Eriyorum kendimden gizli
kendimden uzak
Bütün gönlüm baş açık yalın ayak..
Biraz da böyle varmış insan
Kendine yakın kendinden ırak..

DÖNÜŞ

Öylesine yoğun üstümüzde kış
Donar suyunda sevginin ışığı
Gözlerinin mavisinde tutuşur
Yanağının şimşeğinde yanarım
Ben senin özleminde
Seninle varım.
Neden doğmamış beklediğim gün
Bahar yeşilinde bu sarılık ne
Tomurcukların yere dönüşü
Akarsuların durgunluğu
Bir çakmaktaşı katılığı geceler.
Bir umuşun ölümüdür asmada gün
Umduğunca yaşar insan.
Geceler yüzünle döner aydınlığa
Akar sesinle sular
Soluğundan ısınırken düşlerim
Gölgelere çizdim sesini
Göklerimi gözlerinle boyadım.
Süzülür saçının imbiğinden
Kanımın ısınır alyuvarları
Dökülürken düşlerimin tasına
Sesinle can dolar damarlarıma
Kokusunda sevdamızın güneş
Eririm türkülerle sesinde
Akarım sana doğru.

DENİZ

Bir sessizlik oyası dokur göğe
Mavi derinliğinde günün uçuşan elleri
Bir eski sevgiden kokar dalgalar
güneş suyunda boyalı deri
Deniz bir öpüş bir gülüş yüzüne boşluğun
İnsan yüreğince sonsuz açılan
Deniz güneşte denizdir yanar
Deniz karanlıkta deniz korkularca
Deniz *Poseidon*'un ellerinde gürler
Karadeniz'de denizdir kış boyu
Karada dağlar söyler türkümüzü
denizde dalgalar
"kalkın uşaklar"..
Delisini severim denizlerin
Oynak olur bir delibaş yar gibi
Yer insanı severken okşar gibi
Ak köpürür mor kudurur
Öldürür oynar gibi.
Neden deniz dedikçe damarlarıma dalgalar vurur?
Neden deniz görünce yüreğin sesi büyür,
Güneş uzanır sulara kurunur?
Işıklar ıslanır denizde
balıkları yıkayan.

Deniz dirisini verir güzelin
Tosun gibi balıklar
                kız gibi çatlamamış iri midyeler
Bir gelin memesince şişmiş sünger
Denizden allı pullu can gelir
                burcu burcu can gider
Denizle başlayan denizle biter..

SUSUZLUK

Işık sağar ellerin güneşin memelerinden
Gitmez gözlerine susamışlığım
Gelinciklere sürünür gelir özlemin
Sarıya boyanır düşlerim saçlarından
Uzağında bir yeşil susuzluğun
Durdum daha kaç yıl diye baktım geriye
Bildiğim bütün çiçeklere
Tanıdığım boyalara
Geceye güne güneşe
Suyun kokusuna yaprağın oyasına
Seni sordum
Durdum daha kaç yıl diye baktım geriye
Ses vermedi yollar sesime
Yüreğin örsünde döğülen yalnızlığın
Kızıl ışınlarıdır aydınlatan kanımı
Karanlığa damlıyorum
Bir dokun düşlerime
Ak ellerine susamış gecelerim..

ERİYORUM

Bütün duygularım erimiş gözlerinde
Yeşil solurken deniz yosunları
Biçilir tomurmadan çocuklar
Ağırlığında günün
Kara menevşeler ağlar Ata'ya
Çözer kış uykusunda yılan sarığını
Bir ninni gibi döker ağusunu
Üstüne Türkiye'nin,
Kemiklerinde kıvılcımlaşan sıcağın
Yüreğinde yaşama buğusu
Altında bir Mekke şalının
Irzına geçilmiş devrimler.
Boşuna mıydı bu kanların aktığı
Boşuna mıydı kefensiz gömüldüğümüz
Bir kar güvendiğin dağlara
Bulanmış serinliğimiz sular
Kurşun yapılmış ekmekten.
Bir kılıç bilenir çarkında çağın
Bıçaktır bakışları gün dönümünde
Sularda karayellerin estiği
Her damlasında bir deniz biriken kan

Gizlenen ellerin döktüğü.
Aşılır en yücesi dağların
Engel değil katılık aydınlığa
Eriyorum ışıldağında
Yarına koşanların
Eridikçe büyüyorum.

BİR GÜN KALDI

Neye yarar gelen yılın kutlanışı
Geçen yılın acılarında yakınmalar
Gönül uyarınca yaşanmamış sevgiler
Anılan doldurmuş özlemler varken....

Neye yarar yılbaşı coşkulan
Yollarda geçmişse günün yarısı
İşe giderken işten dönerken
Bir sevgilinin doğum gününde
Bir çiçek almaya gücün yetmezken....

Neye yarar yeni yıl diye kıvanmak
Üç gün sonra bakkalın önünden
Geçerken hızlandırırsan adımlarını
Sağına soluna bakmadan
Otobüse koşarsan..

Ben bu dizeleri söylerken
Saat yediye geliyordu pazardı
İlhan Berk'in görüntüsü dallarda
"Oralarım" ıslandı.

KORKU

Söndürün ışıkları söndürün
Görmesin yitmişliğinde gözlerim kimseyi
Yokolurum varlığında sürünenlerin
Bir dilim ekmeğe bin diri sancı.
Duygular kararmışlığı mutlular
Acıların oyasında kömür kokuşlu.

*

Söndürün ışıkları söndürün
Çıkmasın içimiz aydınlığa karanlık
Bir Sürmene bıçağının oluğunda bakışan
Kuşkular yoğun ürpertilerde.

*

Yakın ışıkları yakın
Gelecekler ötesinde mutlular
Bir mavi gülüşlü gün ardındayız.

*

Yakın ışıkları yakın
Yaşamak bir korku karanlığı
Elele duralım subaşında
Bölüşelim aydınlığını göğün.

ODUN

Bir odunum ben
Ekmek pişer ateşimden
Yemek pişer
Ocak yanar ısınır canlar
Sevinirim.
Değnek olursam elinde kötünün
Odunluğumdan utanır
Yerinirim.
Bir odunum ben
Değmek istemem hoyrat ellere
At olurum çocuklara
Beşik olurum
Canlara tabut olurum
İşimi bilirim.

KAYA

Irmak kıyısında
Kocaman bir kaya
Soylu mu soylu duruşu
Çağları aşan bir düşünce gibi
Ulu mu ulu.
Yeller yağmurlar sürünüp geçmiş
Bir değişme yok özünde.
Katılığından değil sağlamlığı gücünden
Nice yürekler var kayadan katı
Erimiş çağlarla tükenmiş
Nice yürekler var yumuşak
Çağların üstünden aşıp gelmiş.

ÇINAR YORGUNLUĞU

Seni solurum ışıyan günle
Yeşilinde yattığım çınar
Gök mavisine vurgunluğum
Akarsuya yanışım senden.
Toprağadır bağlandığın boyunca
Kucağında yerin bir öykü
Günün tadını çıkaran köklerin
Senin dalınla toprağınla
Çağları kucakladığın.
Köklerimiz düşüncelerdir bizim
Yapraklarımız inançlarımızca
Yaygın duruluğunda boşluğun
Güneşin sıcak soluğu vurur yüzüne
Gözeneklerin birer anlam dokur
Oluşunda yaşadığın öz.
Seninledir açıldığım evrene
Yaşamak gecenin derinliğinde kuyu
Yaşamak bir akışta çalkantı
Bir akşam alacası
Gerinen boşluğa dökülüş.
Senin savaşın bende sessiz
Gizli duruluğun yürek ağrılarım
Nedir aramızda dalgın uçurum
Nedir ayrılık bizde karşı karşıya
Sen yaşarken yokolurum.

DÜŞÜNMEK

Emer çiçeğin özünü bala çevirir arı
Koçla sevişen koyun kuzular
Yağmur yağınca güler sevincinden toprak
Düşünen aydınlatır çevresini.

Düşünmektir demircinin örse çekiş vuruşu
Bakırcının bakır döğüşü
Buğdayın tarlaya ekilişi
Samanın ekinden ayrılışı harmanda.

Verimli toprağa serpilen tohum
Sarı ayvayı, kızıl yanaklı elmayı,
Kara salkımı olduran ışık
Mermerden yontuyu çıkaran el
Kumaşı dokuyan makine
Raylar üzerinde koşan tren
Düşünmenin verdiği can...

BU GECEYİ SEVMEDİM

Sevmedim
Sevemedim bu geceyi
Sular, elektrikler kesilmemiş
Yangın çıkmamış
Bomba atılmamış bizim mahallede
Rakım var
En sevdiğim Trabzon yemekleri yapmış ablam
Evim sıcacık
Yatağım yumuşak tertemiz
Dilediğim elimin altında
Sevmedim
Sevemedim bu geceyi
Sen olmayınca...

AKŞAM

Bir gün daha geçirmişiz sevdasız
Bir gün daha tükendik anlamadan
Yedik içtik uyuduk biraz daha
Günle geceyle bölüştük ömrümüzü
Toz kondurmadan eski sevdamıza bunca
Yaşamadan gönlümüzce
Güneş kapamış günün kapılarını
Sabahların açtığı bayırda
Buyur etmiş geceye dünyamız
Doymadan tadına daha
Damağımızda kalmış sevdamız
Bir de tortusu geçen günlerin
Kıvrım kıvrım boynu bükük anılar
Yarın yeniden başlayacak kavgamız
Demek ikimiz de varız...

LÂLELİ KAHVESİ

Lâleli'de bir çay içtim ağaçlı kahvede
Sararmış yapraklar, sarmaşıklar altında
Ekim akşamlamıştı bir gün daha
Seni düşündüm
Dolaştım geçmiş yılları bir bir
Anladım yaşadığımı
Bir elimde anıların
Birinde çocukluğum..

1969 EYLÜL ANILARI

Amasra'nın maviyle karışır geceleri
Deniz kıyısında
Bir suya vurur bir de kadehine ay
Amastris' in öyküsünü söyler
Yumuşak fısıltısı dalgaların...

Sabahattin, Melih, Oğuz, Suna...
Ben bu dizeleri yazarken
İkisi kaldı
Gözlerim yaşardı.

6.1.1985

ÇARŞAMBA GECESİ

Bu kanlar var ya bu kanlar
İnsanın sabrını tüketen bir solukta
Bir midye büyüklüğünde sıcak etin
Bir yudumluk tadına karşı
Bize kan kusturan
Bu zurna kafalılar.

Boşuna değildi tarla dediği Muhammed'in
Cuma gecelerinden öte
İşe yaramadığını bilirdi
bu sıcak etin.

18.11.1979

BEBEK'TE BİR ÖĞLE GÜNEŞİ

Önce yalnız oturmuşum denize karşı
Seni bekliyordum, gelmedin dediğin saatte
Sıkıldım, bir kuşku düşmüş içime..
Sular bir örtü gibi çekmişken üstüne güneşi
Işıyan, yer yer parlayan, açılan, koyulaşan sular
Sıcaktan esneyen küçük dalgalarla gerinen
Sular ince derisini titreten bir yılan gibi
Akıyordu Karadeniz'den Marmara'ya....

Ötede, iri bir kadın göğsü gibi denize uzanan
Yalının önünde, soyunmuş güneşlenen bir kız,
Düzgün, dolgun kalçalarında gençliğin tadı
Derisini yalayan, bacaklarını okşayan güneşi
Kıskandım; bir yamaçlara yaslanan koruya
Bir de Kandilli tepelerine baktım
Elimden gelse denizden yansıyan ışığa
Bürünüp, iri göğüslerinin arasından akacaktım..

Bir sulara takılmış gözlerim, bir de kayığa
Deniz ürperiyor, kayık oynuyor,
Yorgun bir martı geçiyor uzaktan
Bir kara haber yüklenmiş gibi kanatları
Yavaş yavaş inip kalkıyor, güneşle mavilikle
Oynuyor, bırakıyor kendini suların türküsüne,
Işığın duyulmayan sesine.

Seni bekliyordum maviliği ısıtan güneşle,
Adımların yüreğimin vuruşları
Ayak seslerinde bir Karadeniz türküsü:

Uçan kuş tutulur mu
Sevda unutulur mu
Can geldi boğazıma
Aşağı yutulur mu...

Ne denli boğaza gelse de can
Biraz umuş, biraz bekleyiştir insan...

Bekleyiş; bıçağın kestiği yerden
Toprağa damlayan ılık kan
Umuş derimin üstünden kayan yılan.
Geçer uzağımdan etinin sıcaklığı
Çarpar ellerime gözlerinin soluğu...

Geldin, yanağının altında güneş kızıllığı
Gözlerinde yağmur bulutlarının şimşeği
Beklenmeyen fırtına...

TOPKAPI'DA

28 nisan pazar

Gün güneş ortalık bir sevgi doymuşluğu
Surlara bakıyorum içimden
Ses duvarının ötesinde
İnsanlar geçiyor önümden
Bilmediğim bir yanımı götürüyor
Otobüs bekliyor az uzağımda bir kadın
Bir de mini etekli kız
Dolgun bacaklarına dalmışım.
Bacak değil gördüğüm
Duyguların kara çamlığında
Sere serpe uzanmış bir subaşında
Bir sıcak su fışkırıyor çevresinde yeşil otlar
Gözlerimin düğümlendiği.
Ben şiir düşünüyorum
O kim bilir kimi
Bir çizgi çekmişim ona derimden
Açılmış kapılarım bütün dalıyorum
Kendime dönüyor düşünüyorum
Akıp giden yaşamı görmeden
Ben tükeniyorum o büyüyor
Büyüyor gözlerimde
Büyüyor enginlere.

UYKUSUZLUK

Uyku girmiyor gözüme
Gecenin üçü
Sağa dönüyorum
Sola dönüyorum
Sırtüstü yatıyorum
Olmuyor.
Eziliyorum altında karanlığın
Öylesine yoğun gece
Dokunsam kararacak ellerim
Korkuyorum.
Gemiler geçer burnumun ucundan
Hangi duygularla yüklü bilmediğim
İçimden dolan boşalan gemiler.
Gözlerime sürünür dalgaların kokusu
Kulaklarımda mavi sessizliği yosunlu denizlerin
Mendilim Karadeniz türküleriyle dolu
Çözemiyorum
Kendimi kendimden seçemiyorum.
Bir ağrı çeker gibi dalgalar
Köpürürken denizlerin susuzluğu
Derin karanlığında güneşe karşı
Sayıklar bir duyuş özlemini
Gözlerimin kucağında sular.
Bir pencere yüreğim

Gece karanlığından deniz mavisine açılan.
Isıtır içimi birden
Bakışlarıma çarpan yosunlar yeşil kokuşlu.
Kanatlarından bilirim bütün kuşları
Türküler çığırın anılarıma
Çocuksu sevgilerim.
Onlar getirir bana sığır güderken
Taşoluğun başında dizlerim ürkek
Oynayan yüreğim
Bir de komşu kızının iri gözleri.
Şimdi başkadır yalnızlığım
Benim değil ellerim artık
Avuçlarımda yeni batan günün sıcaklığı
Bir yabancı kadın benden uzak yatağım
Gitmiş yorganımın eski sokulganlığı.
Mavi boyalı düşler taşır gözlerime
Talimhane'den uçan güvercinler
Silinir göklerin boyası
Aydınlığında yüreğim yabancı
Yorgunluğum gülüşün oyalı çalkanışında.
Ellerim diri
Damarlarımda kanım diri
Besbelli yaşıyorum.
Güneşe batırmışım ekmeğimi
Alınterimi sermişim bulutlara
Evcilik oynuyorum seninle
Su sızmıyor aramızdan
Öylesine gözlerin iri.
Sarılmış ikimize gökyüzü
Aydınlık taşır karanlığıma gölgen
Işık susuzluğunda çatlayan dudaklarım
Oyulur yüreğime bir dişlek kuşku
Boşuna mı beklediğim mayıslar
İple çektiğim yaz
Seninle dolar diye boşaldığım
Boşuna mı dersin?

Düşlerle yaşamış insan bir yaşta
Bütün umuşları süsleyen düşler
İşler yüreğe bekleyişin oyasını.
Bir de gitmeye görsün aydınlığı
Ellerin sıcaklığı biter
Sezersin soğuk yeller estiğini kanında
Önce gözünde solar yaprağın yeşili
Sonra dişler içini güneş
Bir katılık çöker damarlarında suya.
Yüreğimde yumuşamış sevişme tortuları
Sıcaklığın alaca
Kokusunu yudumlarım saçlarının
Suyunda yüzerim dudağının
Eriyorum bakışların boyunca
Uzat menevişli parmaklarını
Uzat daha
Sokul daha sokul yakınlarıma
Dökülüversene sıcaklığıma.

ÖZLEM

Bir ışık bir çiçek bir ağaç
Yanyanayız üçümüz kuşluk güneşi
Çıldırasıya gezdiğim yaylalar
Ardıç kokusundan çam sakızından
Fındık yeşili sevindiğim
Açılan düşlerime bir evren.
Anılarımın masal beşiğinde bir uyku
Dudaklarında günün menekşeleri gülen
Muştu sıcağı türkülerde büyüyen
Yaprak sevincinde yazın
Kumru bakışlı kuzular
Bir de kirazayında yorgun su
Uzak dinlediğim kaval sesleri.
Günbatımı düşlerimi süsleyen
Boy çektiğim yılların uzağında annemin sesi
Geçmiş günlerimin kokuşlu yeşile çalan
Özlem oylumlarında birikmiş acı
Buzağılarla kuzularla gördüğüm menevişli gök
İçimin boncuk oyasında dokunmuş
Türküler türkülerce yaşadığım.
Ay uyutur güneş uyandırırdı beni
Gün ışımasında dişlerimi donduran su
Ayağıma batan dikeni koruların
Göknarların gölgesinde duyanın sıcaklığımı

Toprakça düşlerimin uçarı kırlarında.
Büyür bir çocuk çayır gülüşlü duru bakışlı
Yürür dağların akışınca geleceğe
Güney yellerinin estiği yerden
Genişler büyüdükçe bir özlem
Bir oluş ışıltısında gece
Kayaya dönüşen boyalar
Bir türkü çığırır kulağıma
İşte geçen günlerimizden kalan
Bir bu sıcak soluktur tanıdığım
Sarar içimi bir sevgi yaşmağı
Uyur yanarım uyanır üşürüm.
Özlemdir insanın yarısı
Bağlayan dünü yarına gövdeyi cana
Sevginin tadı tuzu
Özlemek yaşamaktır doğrusu.

TORTU

"Candan sevdiğin kalır" der *Ezra Pound*
Canla düğümlenir insanlar birbirine
Süzülür imbiğinden sevgi
Bir uçurum derinliğinde gülen
Gelir gözlerin ucunda tomurur.
Canın tadında yeşeren güneş
Toprağa vuran buğu
Temmuz sıcağı sarı buğday başakları
Bir yaz ezgisi göklere.
Uyuyan sular yaşama gebe
Yorgun eğreltiler
Bir ağustos akşamında sevişen
Ürkek duyguların kızılcık alı
Kabaran öğle süzülen ikindi
İstanbul geceler aydınlık ninnilere
Boğaz'da dik göğüslere susamış eller
Bebek koyunda bir yazı boşluğa
Dalgın bir martı deniz
Gizli gölgesinde karanlığın
İkimiz
Bir başka suyun serinindeyiz.

DUMAN

Işık yağar bir buluttan denize
Güneş doldurur kovasını sularda
Titreyen insan yüreğince bir kayık
Bir sevgi susuzluğu gün kıyıda
Sevişmeye yatmış toprak
İnsanlar aydınlığın kumsalında
Oynaşan uyuyan uzanan.
İnsanla çıkarmış tadı dünyanın
İnsanla gülermiş doğa
Sular gibi kaynaşa canlar
Işıklar gibi sevişe
Diyor gizliden biri
Okşarken içimi gözlerinde
            sevgi dokuyan elleri
Bir duman inen suya
Maviliğe güneşe çarpa çarpa
Açılır kocaman bir kucak deniz
Aydınlığı vurur göklere
            bir de yere
            bir de denize gönlüme
Kucaklaşan sarmaşan iki mavi
Biri su kokuşlu bir gök
Venus doğuyor
            günaydın sular.

KARANLIĞIN GÖZLERİ

Geceden kara dökülmemiş ağaçlara
Yok daha derinlerden gelen
Bir çocuk kıvrılan örtünmüş akşamı kıyıda
İri bir virgül gibi göbeğinde kentin
Bir yün çorap bir ayakkabı
Düşler ayakları.
Sırtında bir gömlek susuzluğu
Kışlık giysilerin gölgesi gözlerinde
Dizlerinde sıcaklığın özlemi
Uyuyor kendini çocuk
Bizden çağımızdan uzak yanımızda.
Yalnız karanlığın gözleri gören onu
Okşayan çıplak sırtını bir soğuk yel.
Bu çocuk bilinmeyen yüzbinlerden biri
Bu çocuk bir açılmış el
Uygarlığa dilenen.
Kuş yok elektrik tellerinde
Komşu bahçeler yemişe yoksul
Bu çocuk öksüzlüğü yoğuran
Bir utancı uyuyan.

GİDER GELİR

Uyanır güneşten önce devrim
Akar sudan kandan önce damarda güne
Dağların aydınlığı
Ekin başağa dönük ağaç yaprağa
Ananın ak südünde gelecek kokusu
Toprağın dölyatağında sancı
Vurur çelik bileklerine can diye.
Bir övgü kıvılcım yumruklarda yarına
Bir gidenden on gelir
Yüzler doğan ikiden
Çağların yükünü çeken.
Sevinir güneş batarken karanlık
Gün doğar eskinin kısır başına
Gidenden daha güçlü gelen ışık
Dünden daha büyük yarının elleri.
Boşuna değil bu kanayan aydınlık
Bir göle bir denize
Boğan geceyi.
Biraz daha çekilsin ay
Biraz daha gün ağarsın
Kan yerde kalmaz demiş eskiler
Böyle gelmiş böyle gider bu türkü
Ölümden öte köy yokmuş ağam.

BİLGE

Onun uzundur bakışı
Çağları görür
Açar evrenin örtüsünü.
Onun uzundur duyuşu
Dinler aydınlığın sesini
Işığın gelişini
Gerçeğin ayak seslerini.
Onun uzundur adımları
Aşar üstünden dağlarca düşüncenin
Özün kaynağına.
Onun uzundur etekleri
Örtünür aydınlığı
Gölgeleri sürür
Zamanın önünde yürür.
Onun uzundur bilişi
Bilmeyi bilir
Aktan karaya derin.
Onun uzundur düşünceleri
Günün ışıyan kucağında gelir
Büyür de büyür.

YANGIN

Kızarmış gökyüzü bir öğleyin
Nar suyu dökmüş toprak bulutlara
Ellerle bilinmeyen.
Kaçırırmısın vergiyi
Soyarmısın yoksulu
Hanları yakarmısın
Yeni kapılar açmaya vurgunları?
Neden senin büyür kızların erken
Neden otuzunda kocalır köyde kadın
Altmışında Boğaz'da giren var yatağa?
Yangın değil bu kızıllık
Aydınlığı bir vurgunun
Bir tuzak acımalara
Sığ gözlere bir kapak
Uyu tosunum daha.
Sevmek sömürmek değil
Arının çiçeğe konuşu
Balığın sudan çıkmayışı başka
Ağanın ırgata gülüşü
Çözülmeyen bilmece.

DENİZ KÖPÜRDÜ

Deniz köpürdü bir ak yeleli taydı
Sessizliğe susamış gözüm
Başı döner gibi sularda güneş
Bizden uzaktaydı.
Yüreğime çarpar ayak sesleri dalgaların
Bir başka dilden söyleşen
Yankısı coşkunluğun.
Uyar içime deniz
Uyanan yaşar özgürlüğü
Uyuyanın sırtında gezer gemiler
Demir atar yüreğinin kuytularına
Birer yumruktur göğsüne suların
Dalgalar birer insan
Kendi dillerince konuşan.
Gel deniz kıyısına
Dalgalara bak utan
Bir çuval gibi yaşamaktan.

ODA

Kapalısın bütün ışıklara
Bakışlarına yasak aydınlığın sıcağı
Dalda kızaran elmayı görmen
Yaprağa tomurcuğa dokunman.
Bir karanlık uzanan seninle sessizliğe
Etinde kemiğinde suskun
Bir uyku dışında duyuşların
Yalnız toprak esner boyunca duymadığın.
Ne dost ne sevgili ne yoldaş
Ne tanrı ne korku
Ne sen ne yattığın kucak
Ne bilen ne gören ne düşünen.
Yalnız umudu dışarda kalanların
Gelecek günlere bir pencere.
Bir sen
Yalnızlığı bilmeden tükenen.

GELSİN

Gitme gel uzaklara
Ver bana gözlerini gökyüzü
Bütün evreni görmeye yüceden
Bir öykü söyle deniz
Yayıl üstüme yeşil.

Bir tutku söyletir beni
Bahçeler isterim boyam boyam
Kır menekşesi gelincik kuşburnu
Kızılcık sarmaşık hanımeli
Bir de karnı burnunda asma
Eli eteği dolu.

Bir ev isterim kocaman
Can dolsun dostlarla kapıdan bacadan.

Ben elleri severim birbirinden tutan
Çiçek değil can sunan.

Bir İznik çinisinde
Van Gogh sarısında
Serpilen bir yağmur gibi toprağa.

Gelsin köy türküleri çiçeği burnunda
Kilimler cecimler oyalı yaşmaklar
Yazmalar basmalar çantalar
Onlarda bulmuşuz kendimizi.

GEMİ

Dalgalar uzak sulardan gelir
Gemiler giden benden uzaklara
Gemiler gelir bilmediğim
Bir sessiz türkü söyler
Dökülür birden içime.
Birer gemidir bütün tanıdıklar sevgililer
Kiminin yükü düşünce
Kimi boş
Kimi yük getirir
Kimi yük götürür
Kimi yük olur
Kalmak istemez gönül gemisiz.

ÇAMAŞIR

Bugün çarşamba güneş konmuş pencereme
Kumrulardan sonra
Bir daha giydim yalnızlığımı
Yirmi üç lira yirmi beş kuruş tuttu
Sattığım bira şişeleri bakkala
Rakı şarap şişeleri duruyor daha.
Onların da gelir günü
Benim de.
Çamaşırları koydum leğene
Gazocağında kaynayacak su
Benden ayrı.
Çamaşırlarım
Kirlerim gövdemin artıkları
Gün gün onlarla tükenirim.
Bu yalnızlık
Haziran on sekiz
Bir yolculuk
Bir kara haber mi yine?
Ne gelir günlerin kucağında
Ne gider bizden
Bilinmez önceden.
Söylemez son sözünü
Yaşam tekneye girmeden.

BEDRİ RAHMİ

Renklerden kurulu bir dünya
Işıklar sevgiler sevgililer
Ne bir avuç bulut
Ne bir tutam sis
Soluğu yeşil kokar
Gülüşü mor mu mor
Ne ben söyleyim bunu ne sen sor
Bir kucak özlem bize kalan
Yalandır avunduğumuz yalan
Sevmekten sevilmekten ötesi
Yaşamak bir yorum
Türkülere karıştın *Koca Reis*....

GÖZLERİN

Gözlerin bir mavi düğüm içimde
Boyayan gecelerimi.
Isındım ellerinin yumuşağında
Bir Yörük kilimidir üstümde gök
Parmaklarından akan oyalar
Mendile yaşmağa bir de çoraba
Anadolu kokarsın bilirim
Dökülürsün avuçlarıma
Morun dudağını severim
Alın gözünü
Sarının yanağından öpeyim
Yeşili yiyesim gelir
Ne desem boş
Benim bilmediğini gözlerin bilir.

TÜRKÜ

Söyle kardeşim söyle
Utanma bu türkülerden
Onlarla çıktık aydınlığa
Bu türkülerle yedik birbirimizi.
Bütün türküler kardeştir
Kardeş olan yaşar
Kardeş kardeş akar damarda kan
Kardeş kardeş tüter evlerin bacaları
Ağaçlar çiçekler kardeş.
Kanın aktığı yere damla biraz
Yaz yaşadığın toprağa kendini.
Anandan emdiğin süt gibi
Elgün demeden saçlarını
Kumsala yayan söğüt gibi
Seril sıcağında toprağın
Kardeş ol toprak gibi.
Uzat ellerini can diyenlere
Kapa gözlerini bitmeden gün
Yeter bu karanlıkta susadığın
Uzan yeryüzü döşeğine
Örtün gökleri sımsıcacık.

BAHAR

Işığa değmiş ellerim
Can dedi kulağıma güneş
İçimde bir başka duygu sözlere sığmayan
Sular buğular toprağın uyanışı
Kardelenden beri
Tutasım geldi dünyayı.
Bahar bir şiir kuşlara
Karların buzların ağıtı.
Can olmuşum can akarım
Can kokarım can tüterim
Canların yollara serildiği yerde
Canımı dişime takar giderim.
İnsan eridğince var
Damarları düşüncenin dolunca
Çağların omuzlarından aşar
Aydınlığı severken vurulan kuşun
Kanı içime damlar.

KUŞ

Uçuver canımın dalından
Dostlara muştular
Kanatlarınla söyle beni
Yasalardan uzak olsun sesin
Götür bir avuç da benden
İnsan kanı dökülen toprağa
Yarınlar için ölenlere.
Yaşamak bir savaş düşüncelerle
Yeniler eskiler geçmiş gelecek
Yaşamak bir sevgi
Yakın uzak bütün insanlara
Bir kuş olup uçmak en iyisi
Durmadan bir yerde.

DİŞ

Beni ısırmak için değil dişlerin
Ellerin bıçak çekmek için değil
Dil ağusuz olmalı gönül yumuşak
Alıştırma gözlerini karanlığa
Işıktan kaçma.
Bütün kadınlar güzelmiş karanlıkta
Yalan güzel olmaz görünmeyen.
Güzel gün gibi serilmeli göze
Öyle seçilir aklar karalar
Işık olmayan yerde
İşin içinde iş var.

DOST

Bir sevgi yağmuru dostun gülüşü
Can bulutundan avuçlara
Sıcaklığı yumuşak
Elleri toprakça verimli
Ayva sarısında kiraz alında
Balın yüreğinde tat.
Bir dal kırılsa dutağacından
Asmanın yaprağını kurt yese
Angola'da parmağı kesilse bir çocuğun
Onun elleri kanar
Bir açık sofra yüreği dostun
Canların doyduğu
Bir deniz
İnsanların arındığı.
Süzer erdemin imbiğinden akı karayı
Bir elmadır yarısı sevgi yarısı can
Dost çıkarsa böyle çıkar insanoğlundan.

KALINTILAR

"Meydan- Larousse"da
Akşamın dördüne doğru
Güneş uzaklaşıyor penceremden
Çocuklar çalışıyor
Kimi okuyor kimi yanlış arıyor basılmış
Sarı kâğıtlar üzerinde
Kum gibi dolaşıyor gözleri yazıları
Başkasının çıkarına yeniyor zaman
Akşamın dördüne doğru aç karnına.
"Son Şiirleri"ni okudum *Nazım*'ın
Moskova'da 1963 martında nisanında mayısında
Yazılmış son şiirlerini.
Besbelli yüreğinin yorgunluğu
Biliyor bir yolculuğun başındadır
Seziyor havanın ağırlığından
Güneşe göğe insanlara çiçeklere dünyaya
Çocuklara özgürlüğe doymamış gözlerle
Bir sönmeyen umut yaşam sevgisi dizeler
Dudaklarında bir türküdür Anadolu özlemi.
İnsan, diyorum kendi kendime:
Böyle tükenir severken
Böyle çıkar zamanın kabuğundan
Yayılır geleceğe.

22.11.1972 salı

BULANTILAR

Alır başımı giderayak
Görünmeden ışıyan güne bile
Ayva solmuşluğunda titreyen çizgiler
Dünyamı dokuyan örgüde kopuk..
Yıkanmalıyım uzak sularda
Bulanmasın tanıdık yosunlar akışımda
Kemiklerimde yansıyan ayrılış sancıları
Yayılmasın sevdiğim yüzlere daha
Kıvranışımla çözülmüş iliklerim
Irak dağlara gözümle gövdem
Bir ayrı bir ayrıyım...
İçimde döner akşamleyin evren
Neden sarısınız ışıyan gecede yeşiller
Görünürde yokken daha güz yelleri
Yüreğimin kızılında karaya çalan...
Serinlediğim gölge değil bu çınarda
Acımsı duyduğum Torul balı
Gözlerime batar canımla suladığım türküler
İçimin kurak toprağında çürümüş yeşil
Bir kuru dal kopar akınımda
Benden akar görünmeyen kanı
Işıldar anamın yattığı yer
Yanıbaşında babamın sıcağı
Bir kocaman selvinin altında...

Bir Sürmene bıçağının ucunda tomurur çiçek
Damarlarıma değen ucu kıvrımlı kökleri.
Bakamam güneşe gözlerim üşür
Donar avuçlarımda okşadığım öğleler
Ne de yumuşak başıma değen ikindi taşı
İçimin doruklarından....
Selâm olsun üstüne kızılcıkların
Düşüncemin boyadığı
Çocuksu yaprak soluğunda
Göğsüme dolan menekşe sarı
Bir dağ kuşluğunda yorgun...
Korkular boyamış içimin boşluğunu
Bilmediğim eller sıkan yüreğimi
Yeşile kan dökme sarımsı çocuk
Kuşların soluyan kanatları ikindilerde
Gök ağrıyor uzağında gözlerimin
Taş yumuşağı bakışların oyuğunda bir gülümseme
Akşam serinlerine dünden kalan....
Işık dökün cenazeme çiçeklere kıymayın
Bir dilim bir dilim daha yürek kokuşlu
Sen çitlenbik yaşmaklı gelin
Ağlama gidenlere geleceği bilir misin
Boncuk gülüşlü yılan oynayışlı yüz
Alacakaranlığın yol kavşağında
Bekleme dönesim yok bir daha
Ezgilerle sevişen öpüşlere boyalı sırtını dayama
Başucumda bıçak keskini
Bir el suda dişlerini bileyen
Karınca kanatlarında gelme kapıma
Sürgülü değil açamam...
Bir kavak ağacıyım ben
Yaban kuşların dallarında tünediği
İnsan başı salkımların
Gelincik çiçeğinde boyayım aldan yana
Uzat gülümseyen ellerini
Uyku yamaçlarında söylenen masal

Uzat ellerini çürüyen soluğuma
Yapış boyamsı düşlerime dişleme
Gözümde ağ germiş örümceğin dinle
Türküsünü menekşe morlarına...
Ben suların ıslandığı kuruyan ağaç dalı
Güneş sıcağında yıkandığım
Bak asma yaprağına yazılı
Alıp başımı gideceğim
Dorukların ürperdiği yükseklere yalınayak.....
Bir tozum oyuğunda bulutların
Karataş yosunlarınca büyüyen
Doğma yücelerime güneş
Gözlerimin arkasına yağmur iniyor
Korkarım korkusuz yaşamadan
Nedir gözbebeğime çekilen bıçak....
Al götür dünyayı tanrı
Bırak yakasını yalnızlığımın
Yeter boğulduğumuz boşluğunun ağırlığında
Yorulduğumuz yokluğunla
Çözül bağlarından düşüncemin
Güneylere kurşun atıyor ölü gözleri
Yalanın dokuduğu inanca sarılı yergiler
Dokunmasın ellerin uykuma
Düşlerimin çayırında gezinme
Yalanın da sevilir insancası
Kuşluk durusu bir esenliğin kucağında
Büyüsün delişmen sevgilerimiz....

BEKLEYİŞ

Gönül serdim yeşermiş özlemlere
Tomurdum bir sevgiye sularca
Yüreğim yetmedi
Destan düşürdüm üstüne dağlarca
            destana sığmadın.
Büyür büyür daha gözlerimde
            haziran sarısı buğdaylar
Bitmiş demek yaz yolculuğum
morlar yeşiller allar
uzaklarda şimdi
yükseklerde kar bulutları.
Bir sevginin ağırlığından eğilmiş dallar
Bir uyku sinmiş gölgelere bile
Donar ellerimin sıcaklığı
Işıklar üşür gözlerimde
            sular yorulur.
Neden daralır içimin derinliği gün gün
Daha yakınımda birleşir yerle gök
Azalırım göçen dostlarla bir bir
Kim ölür
            benden bir avuç can götürür.

YOLUN AÇIK OLSUN

Aynalar kırılmış diyelim balam
ondandır yüzünün çizgileri
Peki nerde belinin eski kıvraklığı?
Yüreğim ezilirdi çifte memenin yumuşağında
Bir de katılığı bakışlarının....
Değiştim az çok bilirim ben de
gün dönümü balam
bir kararda kalmaz insan.
Şimdi gözlerinin o süzme gülüşü
o candan bakış
demek yakın kış.
Sönmüş ocak ısıtmaz insanı balam
Kapısı çalınmaz kapıdan kovulanın
Sulamakla yemiş vermez kuruyan ağaç
söndürmeyeydin
kovmayaydın
kurutmayaydın.

TUTKU

Erisem sıcağında senin
Bulut bulut ağsam göğe
Seninle karışsam
Toprağımızdan yeşerse buğdaylar
Canımızla doyursak insanları.
Bu sevgi canına değse
Bir işe yarasın ölümüz
Boşuna doğmaya gün üstümüze
Boşa gitmeye güneş emeği
Bunca toprağa suya.
Çiçeklerin kana susayanı yok
Emerken toprağın memelerini.
Uzat kollarını sevgi
Bir de türkü söyle kurşunlara karşı gönül
Yaban asmalarınca gülelim biz de
İçtikçe güneşin südünden doyasıya
Aydınlığın tadı damağımızda
Yürüyelim kardeşçe geleceğe
Tadına kalmaktır varolmak....

SEVGİ

Kanı tomurcuk gibi yolun üstünde
Geleceğin uzayan sıcaklığı
Gülen umudu bir günün
Dünden yakılan ağıt.
Suda boğmuşlar susayanı
Can diyenden can almışlar
O çocuklar ki dallarda salkım saçak
Birer besli bıldırcın sisli karanlıkta
Avcının aldatan ışıklı tuzağına
Kapıldı kapılacak.
Toprağı yoktur sevginin gülüm
Düşünen baş duyan gönülden öte
Yürek isterim çiçeğim yürek
Cana kıyılan yerden çınar gibi bite.
Nice yiğitler vurulmuş alçakça
Yem olmuş kutsal kemikleri yem
Bunca başıboş ite
Bu çağda Türkiye'de.

BAHAR

Başı dönüyor asmaların
Bir duygu tomurcuğudur saçlarına vuran
Yeşil kokuşlu göz ışıkların
Bakışlarının mavisine yaslanır içim
Damlayan sular eririm yağmurca
Gün boyu yağdığım yollarına
İnsan sevdiğince yaşar düşlerini
Sevildikçe can oynar damarlarında
Uzak dallardan bir çimen yumuşağı
Anıların yüreğimi yıkayan
Aydınlığın okşayan gözlerimi
Seninle soluduğum sular
Gülüşlerine dokunsam ısınır ellerim
Uykularımda büyürsün yazları
Seninle doğar türkülerim
Seninle varım
Sen yeşermeyince ben solarım.

BEN DELİYİM

Bir bıçak çekilir usdan öte
Süte damlamış kan gibiyim
Göğsünde çarpar sevdiklerimin
Işık kesilir dökülürüm aydınlığa.
Söker atarım bu yüreği
Elin değmezse sıcaklığıma sevdiğim
Sevemem sevilmeden
Yenilmem boşluğa sıkılmış bir yumruğa
Uzaktır gözlerim korkudan
Erimezse dokunduğum
Karışmazsa kanıma
Atarım bu yüreği
Ben deliyim.
Gönül verir gönül alırım ben
Yakarken yanarım daha derin
Boşuna değil yaşadığım.
Bakışlarında bilenen bıçaklar güzelin
Bir sevginin günaçımıdır geleceğe
Yürekler harman avuçlarında
Işığadır susuzluğum
Ben deliyim.

Yanarken büyürüm günleri
Güneşi yerim karanlığımda
İçimin sıcağı gülüşüm
Soğurum ağlarken sularca
Ben deliyim
Aydınlığın eliyim.

YILAN

Bir yılanım
Gömleğim düşüncelerim
Yıl yıl değişir
Yenilenirim.
Bir yılanım
Büyürüm günün ocağında
Bir yılanım
Kayanın zamanın yokuşundan
Yutarım karanlığı
Işırıın akarım yıldızlara
Esnerim.
Kararır geceler değince yüreğine
Taş çatlar katılığında düşüncenin
Buzlar üşür
Alçaklık büyür etinle daha
Böylesinden korkan
Bir yılanım
Seni görünce
Utanırım yılanlığımdan.

YANKILAR

Karanlık emer kirpiğin ucundan
Işır gözlerin içime yağan
Kızıl aydınlığı damlar düşlerime
Yüzünün kuşluğunda
Biraz sevgidir insan
Biraz can
Yılların süzgecinden akan
Bir sevgiyi yaşayan kalır doyasıya
Erimek seninle güneşte yanyana
Bir canda buluşsak akşam üstü
Doysak ikimiz de gözlerimizle
Uzansa bakışlarımız uyusak bir yorgunluğu daha
Böyle suyumuz ısınsa...

DÜŞ

Seninle uyumuşum geceyi
Ortasından bölüştüğümüz
Ellerinin sıcağı gözlerimde
Dolar avuçlarıma saçlarının kokusu
Gülüşlerinle yıkanırım
Kollarında gelen mutluluk
İnceden bir türkü söyler yastığıma
İner yağmur gibi canımın toprağına
Buğularla tomurcuklanır sesin
Peki nerdesin?

YAZ MAVİSİ

Sen giderken takılır gözlerim ayaklarına
Ardınca sarar yumağını sessizliğin
Bir özlem kalır arkanda
Sayar yüreğimin atışlarını yollar
Döner geceye seninle başlayan gün

Kızaran bir gülde kokar etinin sıcaklığı
Güneşte yorgun bir ırmak damarlarımda kan
Bütün mavilerde gözlerinin izleri.

Bir ev kurdum kendime sevgiden,
Özlemden örülmüş duvarları
Pencereleri umut
Baca bir bekleyiş.

Sensiz gelmiyor seninle giden
Yaşamak yeşil olmaktır seninle yemişe dönük.
(Bir orman gibi) yanyana değil
Çiçekte koku
Suda erimiş bal gibi bütünleşmek...

DUYGULARIN DİLİ

Yüreğin gücü çağlarca sürer
Dilin sustuğu yerde duygunun söylediği
Yazının eli varmaz uzanmaya
Can kokusu ne bayır bilir ne dağ
Bir gün çiçekte renk
Bir gün yaprakta yeşil.

Uzanmıyorsa sana duygularım
Elimin sıcaklığı yoksa parmaklarında
Belleğimin burgaçlarında çakılırsın etime
Bir çevrinti sevgi dönemecinde
Yol ayrımı gözlerinde yaşam.

GECEDEN KALAN

Bir başkadır rakının içimi
Abid Bey'in bahçesinde denize karşı
Akşam yumuşayan karanlık
Göz kırpışı dalların arasında
Denizden yansıyan ışıltıların.

Sen, elinde kadeh
Biri bitmeyen öteki başlayan düşler
Yanında ayrı bir dünya
Uzakta yakamozların sessiz oynayışı
Bir türkü karşı masada gençler:
"Bir bahçeden bir bahçeye salla yemenim."

30.9.1985

SÖMÜRGEN

Bir dünya kurmuşum kendime
Sıcaktan soğuğa değmeyen ellerim
Sonra dilime doladığım insanlar
Kendi kendimi kemirdiğim dişlerim
Ne bir emek
Ne bir sevgi
İçimin buzlu kayalarına yansıyan
Güneşin kabuklarını dişleyerek
Günlerden su sızdıran
Bir asmaböceği.

29.6.1991

İÇKİ

Akşam bize gidecektik
Oturduk içtik
Yarılamıştı döndüğümüzde gece
Uykumuz geldi
                Uzandık divanın üstünde

Uyuduk kuşluğa değin
Oysa böyle düşünmemiştik
En iyisi bir daha içmeden gidelim bize.

ANIMSAMA

Bugün yalnızdım evde
Gün bölünmüş ortasından gitmiş yarısı
Bir umut yok penceremde
Ekmek, beyaz peynir, kavun
Yumuşak bir uyku yığmış içime.

Uyumak; kendinden kopmak
Anlamadan, duymadan
bir ot gibi yaşamak
Ağır geliyor yüreğe,
Yaşamak uzanmaktır geleceğe.

Birden, uzak dağlardan esen
Çiçek kokuşlu bir yel gibi
Parmak uçlarından sıcak duyguların aktığı
Sevgi dolu bir el sessizliğiyle
Dokunmuş özlemin etime.

Nasıl doğarsa gün yüce dağ doruklarından
Yeşeren bir ovaya yayılırsa sessizce
Nasıl vurursa günün ilk ışıkları bir ormana
Nasıl yansıyıp kırılırsa ışınlar suda
Öyle döküldü belleğimin avuçlarına
etinle, kokunla
Duydum bir daha yaşadığımı yokluğunla...

GÖZLERİM

Ağacı gördüm başımın üstünde
Uçmak istedim dallarına
Tepesinden düşmek için sana doğru
Bir el tuttu beni
Yürüdüm eskiye karanlığa
Görmedim
        yanımda değildi gözlerim
Senin ardınca gitmişlerdi
Dönerler bir gün
Beni bulamazlar bir daha
                senin gibi....

GÖZLERİM

Gözlerim benden uzaklarda şimdi
Ağlayan bir kadın yanında çocukları
İstanbulun en görkemli yerinde Şişli'de
Bir cenazeden yana bakıyor
Onu görüyorum camiin kapısında.

Gözlerim önümde şimdi
Bir kitap götürüyor polis
Halkımın türküsünü söyleyen
Nazım'ın şiirleri yasaktır diyor
Hukuk Fakültesi'nin karşısında
"Bayazıt Meydanı"nda.

Gözlerim bir torbanın içinde şimdi
Gazeteleri topluyor bir görevli
Kitapları yakıyor
Dolduruyor kamyonlara
İzmit'e gönderiyor
Bunlar yakılacaktır diyor
İçlerinde bağımsızlık yazılıymış
Adliye Sarayı'nın karşısında.

Gözlerim benden utanıyor şimdi
Gör dedin görmek istemiyorum diyor

Alnının ortasında bulunmak
Ağır geliyor bana
Bir damar kes kıçından
Dik iki kaşının altına
Dolaş kurbanlar arasında.

Aynada gözlerime baktım
Gözlerimden utandım
Sigaramı yaktım.

2. 4. 1987

İNSANSEVERLİK

Bütün sözcükler bir yana
Konuşmadan, yazmadan, yazışmadan
Toprağa serpilen tohum gibi
Harmanda savrulan ekin gibi
Karışıp kaynaşmak
Ne boy düşünmek ne ağırlık
Ne kara ne sarı
Eriyen bal gibi suda
Yaşamak
Uyur gibi yanyana...

ŞİİRDİR BALAM

El dersen anamın elleri
Dil dersen anamın dilleri
Sıcaklığımı dokuyan
Şiirdir balam.

Ne köpüren kızıl şarabın buruk tadı
Ne yorgunluğumu gideren deliksiz uyku
Ne canı boğazdan döndüren bir içim su
Sensiz yaşamak ölümdür balam.

Gelinciğin gülüşünde
Kartalın yılana süzülüşünde
Canımın yoluna dökülüşünde
Kan değil sunulmuş gülümdür balam.

AÇIKLAMA

Toprak şişince doğurur
Islak yatağından yükselir buğular
Güneş yayılırken günün erkeninde
Yağan ışınların sessiz türküleri
Kuşların cıvıltılarla dokuduğu bir kilim
Serilir ortalığa yumuşak
Orda sevinirim...

Güneş bastırınca susamıştık gölgeye
Açılır ellerimizin dili
Etimiz söyler türkümüzü
Sıcağımız yorulur soluğumuzla...
Sen uzak dursan da komşu pencerede
Ulaşır gözlerimin özlemi sana
Anlarsın
          kaldırırsın bakışlarımın örtüsünü
Neler düşündüğümü görürsün
Deli değilsin ya...

GERÇEĞİN ÖYKÜSÜ

Ali gelmiş dün akşam
Evde yoktum Aysel'in doğum gününde
Kutlansın diye günümüz gelecekte
Bir iş düşündük aramızda
Aysel'le ben, bir de dudaklarından
Sessizliğin türküsü dökülen gece.

Ali neden dün akşamı seçmiş
Bilirdi çarşambaları
Can çukurunda cin aradığımı.

Dişlek kadındır Ali'nin anası
İşlek bir yoldu gençliğinde
Altıyolağzı'nda Kadıköyü'nde.

Aradabir dolmuş yaptığı söylenir yine
Elin ağzı torba değil ki büzesin.
Söyleyene bakma söyletene bak.

Ali sen, elin çarşambasını perşembesini
bırak
Yetmişlik ananı kolla avanak...

BOSTANCI DÖNÜŞÜ

Bir akşamüstü Bostancı'da
Bir kadın dolmuş durağında
Çakaleriğine benzeyen gözleriyle
Bakıyordu sağa sola
İnip kalkan burun kanatlarından
anladım öfkeliydi,
Birini beklediği belliydi.

Gelmeyen birini beklemek
Bütün umutların burundan dökülüşü
Bilirim o kırkbeşi geçmiş kadını
Otuza basmayan sevgilisi
Kadın delikanlı delisi....

BENDEN AYRI

Vatan Caddesinde Luna Park'ın karşısında
Bir kahvedeyim
Kahve değil
Kendime yeni bir dünya kurduğum yerdeyim
Arabalar geçiyor önümden
Ben Maçka'yı düşünüyorum
Bir yayla kokusu getiren anılar
İplik iplik sökülür belleğin yumağından
Gözlerim yol çekiyor
Giresun'dayım şimdi
Bulancak'ta rakı içiyoruz
Abdi'nin balkonunda
denize karşı
Yeşil fındıkların arasından bakıyorum
Ürperiyor dutağacının dalları
Karşıda *Dişçi Nihat*'ın evi....

9.7.1983 saat. 20

İNSANIN OLUŞUMU

İnsan masalla başlamış
Masal insanla değil
Güneş
Yeryüzü
Denizler
Dağlar
Diriler
İnsan
Birinci Dönem...

Yapmak
Sevişmek
Düşünmek
Yazmak
İkinci Dönem...

Vurmak
Soymak
Sömürmek
Üçüncü Dönem...

Özgürlük
Egemenlik
Bağımsızlık
Dördüncü Dönem...

Ben büyüğüm
Ben bilirim
Ben yaparım
Ben varım
Son Dönem...

BULUŞMA

İçim erir etinin sıcağında
Sevişmenin kuşluğunu dönerken
Ellerime dokunma
Sevgi yoğuran gözlerinle
Açlığının tutkusu
Döner başım dudağının sütünden
Saçların süzer kanımı
Bir alev bir su bir buğu
Giymişiz birbirimizi.

YÜREK

Denizce geniş olsun yüreğin
İnsan sevgisi vursun kıyılarına
Tuz kokuşlu taşkınlığı.
İniş çıkışlarında düşünceler kocaman
Sular bir çocuk duyuşu damarlarında
İnsan yeşermesi çağlara.
Bağlamak yürekleri birbirine
Sevgiye boyamak kuşların kanatlarını
Yüzmek gözlerden gözlere
Güneş aydınlığına sarınmak
Bütün insanlara bir yürek.
Serelim altımıza yeşili
Güneşi çekelim üstümüze
Uyuyalım dağlarca.

GECE

Başım döner inceden
Saydım yetmiş tutmadı yüreğimin vuruşları
Bir kuşkudur almış beni
Rakı mı yemek mi yorgunluk mu
Uykum kaçmış bir süre dalmışım
Uyandım güneş gülüyordu camda:
- Gözün aydın bugün de dirisin artık
Bakalım nedir yükü gelen günün
Hangi sular yıkar ellerini yüzünü
Kaç adım çeker dizlerin
Benden söylemesi kardeşim
Gün kısa yükün ağır
Çekil gölgesine bir ağacın
Bulut gebe toprak sağır
Bırak karanlığı bırak
Aydınlığı yardıma çağır.....
Bir bilgedir bunları söyleyen güneş
Işıkla söyleşen düşünen.
Birden dikilmiş gözlerimin önüne
Toprak için vurulan topraksız *Mehmet*
İmam yıkamak istememiş ölüsünü
Eksik okunmuş duası bile
Sığmamış vurulduğu toprağa...

TARİH

Çivi çakıyor anıların ucuna
Çekiyor uzağa uzağa beni
Geçmişin avucunda bütün çiçekler
Sana koklatılan bulanık
Güneş ışığında değişme yok
Ne büyür ne küçülür yeryüzü
Değişen biziz bildiğimizle.
Suların türküsünde yumuşayan ses
Neden korkutur ardınca kılıçların
Eski yatağından akan ırmak
Bir türkü söylemez boğduklarından.
Olan nedir sana böyle
Kudurmuşluğun üstünde bütün insan?
Eski yatağından akan ırmak
Dalmışım akışına
Otlar ağaçlar yeşil bıldır gördüğümce
Öyle değil geçen yıl gördüğüm insanlar
Geçen yıl elmanın yarısını bana veren çocuk
Bugün ısırarak alıyor oyuncağını
Gelen gidene benzemiyor hani
Su da başka geliyor şimdi

Yerini bıçak alır aşınan dişlerimin.
Bir soluk isterim ölülere bağırmaya
Bırakmayın anılarınızı geride
Kaçmasın uykuları çocukların
Düşleri yorulmasın
Toplayın tarihleri bütün
Yakın ısınsın oynasın yavrucuklar
Bir işe yarasın tarih.

CAN

Akıyorum yürek yürek
Akıyorum evren evren
Akıyorum dilden dile
Akıyorum göz göz olup

Akıyorum damar damar
Akıyorum dilim dilim
Akıyorum elden ele
Akıyorum toz toz olup

Akıyorum kucak kucak
Akıyorum oya oya
Akıyorum güle güle
Akıyorum söz söz olup

Akıyorum avuç avuç
Akıyorum ince ince
Akıyorum ocak ocak
Akıyorum köz köz olup

Akıyorum candan cana
Akıyorum gözden göze
Akıyorum ışık ışık
Akıyorum öz öz olup

YÜRÜR DEVRİM

Bir baş görürsün uygarlığa dönük
Uludan uludur dağlarca
Bir baş görürsün arkaya bakar
Alçaktan alçak çağlarca
Yağmur yağar kar iner üstüne devrimin
Büyür uzayarak süresiz büyür
Ötekinin güneş vurdukça yüzüne
Küçülür de küçülür
Yücelen devrimlerin eteğinde
Kemirgen böcekler sürünür
Ağar Atatürk devrimleri göklere güneşce
Aldırmadan uluyan engellere
İt ürür kervan yürür.

16.11.1992 saat. 22, Fatih

BİR EL GEREK

Bir el gerek düğümleri çözmeye
Buluttan ışık süzercesine
Akı karadan seçmeye bir el gerek.
Öksüzün aşını devrimcinin başını yiyen
Gecenin kılçıklı yoğunluğunda
Özgürlüğe diş bileyen
Gözleri çıkarmaya bir el gerek.
İstemem göklere açılmış elleri
El dediğin toprak kazmalı
Yazma dokumalı ağaç dikmeli
Duvar örmeli bir de koparır gibi dalından
Ayvayı sıkmalı çifte göğüslü güzelin.
El dediğin bıçak çekmeli karanlığa
Işık örsünde döğmeli düşünce demirini
Şiire can sıcaklığı resme yürek boyası
Yediveren başaklarca tarlada.
Eller vardır eller üstünde
Sıvas kiliminde, Kütahya çinisinde, Bayburt çorabında
Döne Bacının elleri gibi
On beş ineği günde üç kez sağan
Beş çocuk büyütüp ocak tüttüren
Soğan doğrarcana tüfek tutan
Anamın elleri gibi.
Bir el gerek girmedik başka ceplere
Yerlere kapanmadık bir çıkar uğruna

Yabancı kokulardan uzak
Kendi suyunca cana yakın
Kimsenin kanına ekmek doğramamış
Emeğin canına kıymamış bir el gerek.
Hamur kokuşlu vururken yiğit
Okşarken yumuşak
İşlerken örümcek sekişli bir el gerek.
Düşmana kurşun atmak iş değil
Bir takılmaya görsün dişe can
Bir yürümeye görsün göze kan
Özgürlük uğruna yurt uğruna
Namluya sürülmüş bir deli fişek gibi
Atılır siperden insan
Bunu geç günü gelmemiş daha.
Büyük düşman kuştüyü yatağında
Bilmem kaçıncı oynaşının koynunda
Vurgun basması dokuyan
Canımıza okuyan
Bir karaman kuyruğu gibi yağlı
Yaptıklarını senden soracak
Yumruğu kardeşlik türküsü çağıracak
Bir el gerek kocaman kıllı damarlı bir el.

UZAK EVREN

Bir yaşamın iç çekişinde
Soluyan evren derinliğine
Benliğimin gizlisinde biçimli
Elma kızılında susamışlığım.
İkiye bölünür ışıkta güneş
Yarısı soğuk yarısı kara
Elin donarken yananın
Gözlerim üşüyenlerce buz.
Bende kanar kanadı vurulmuş kuşların
Buza döner bakışları donarım
Toprak bir bastığımız
Gök bir üstümüzde
Ağlar örülmüş sevmeye dağca.
Bir bıçak kesimi yanyanayız
Kuşlara söylenen yasak ninniler
Birer yuvadır asılı dallara.
Gün bitimi tükendiğim acılar
Ağaç kuruyunca
İnsan yaşken yanar.

ELLERİN

Ellerin unutulmuş ellerin
Karanlık karanlık yediğimizden
Ellerin bırakılmış ellerin
Senden öte günü sevdiğimizden
Ellerin satılmış ellerin
Seni kara onu yeşil gördüğümüzden
Ellerin kesilmiş ellerin
Onunla elele verdiğimizden
Ellerin bağlanmış ellerin
Seni bıçak bıçak sezdiğimizden
Ellerin gözlerimizde büyüyen ellerin
Kocaman kocaman yüreğimizde
Yarınlara doğru bildiğimizden.

KÖMÜR İŞÇİLERİ

Geldiler dizlerinde yorgunluğu
Bir tükeniş akşamı dört beş
Sarı salkımlarca dizili
Bin beş yüz kulaç toprağın altı
Kara tozlar ak ekmeğin damarı
Yeşil uykularınca yatağı dirilerin
Ağu bakışlı derinlere yumulu
Kuşluk üstü yaşama karanlığı.
Bizimle bizden uzak yanyana
Suyumuzla boğulmuş elleriyle gelen
Kesilen ekmeğinden soğanından
Alınan kurşunla serili boy boy.
Zonguldak kara elmas
Kara yazılı türkülerde
Bir delikanlının ölüsü yirmi yaşında
Yanında birkaç köylüsü
Günün birinde gidecek onlar da.

RAKI

Nedir ettiğin bana bu gece yarısı
Yollara düşürdüğün
Türküler söylettiğin
Sonra unutturduğun?

Nedir ettiğin bana bu kuşluk sıcağında
Maviliğe bürünmüş Boğaz'da
Aşık olmanın sırası mıydı?
Hani bütün acıları unutacaktım
Sevinçten, mutluluktan yana söyleşecektik...

Nedir ettiğin bana
Geceye çevirdin gündüzümü
Gözler birer bilmece
Dil soyunmuş anlamı giysilerinden
Ne doğruymuş şişedeki gibi durmadığın...

VARLIKLARA TÜRKÜ

Unuttum gözağrılarımı bütün
Başka bir telden çalıyor yüreğimin vuruşu
Dünkü balın tadı yok damağımda
Bir yeni türkü söylüyor eski tel.
Sessizliğinde tükenmiş suyun anılar
Toprak bulut dağ bir de yeşil
Yarına gebe
İçimin gündoğusunda bir ışık
Boşalmışım bağlardan bütün
Anamın yattığı toprak tüter gözümde
Nerde Maçka nerde çözük İstanbul
Uzaklığın silinen anlamı
Uzatsam tutarım elimi
Meryemana dağlarının en yüce doruğunu
O soğuk sulardır akan içime durgun
Hitit dağlarından
Gözümün ucundan esen yeller
Yollar yamacından yüreğimin sevgilere
Büyür daha da büyür dağlar
Uzar yayılır yaylalar daha da
Açılır bir kucak olur canlara bütün
Ben orda söylerim türkümü.

İKİ KAPI

Dünyaya geldiğimin kapısı
Dünyadan gittiğimin kapısı
Birbirine düğümlenen yılların
Birinci kapıdan uzar zamanın sessizliğinde
Yalınayak bir düşüncenin ışığı
Dolaşırım kapılar arasında
Şunun kapısı
Bunun kapısı
Oyalı kapı
Boyalı kapı...

ÖLÜ

Suyu çekilmiş ortalığın
Soğuk gülüyor toprağa güneş
Çok uzaklarda gün
Isınmıyor içimiz daha.
Soluğu vurur derimize karanlığın
Bir yaz yorgunluğu bütün aynalar
Ses yok eski tanıdıklardan
Bütün boyalar karadır şimdi gözlere
Kulaklar sağır suyunda gezemem
Sesinin tadı çekilmiş damağımdan
Ellerim duymuyor ellerinin türküsünü
İçine kapalı yüreğim
Görmez anılarını bile.
Bambaşka bir kışın gelişi bu
Ne pencerede buğulu cam ne kuş ne kumru
Eski sancılar da yok kemiklerde.
Yıkamayın dokunmayın gövdeme
Sarın beni gitmesin sıcaklığım
Onunla vardım onunla kalayım yarına..
Bu gözler benim değil artık
Bu yüz bu kollar benden uzak
Nerde bardaktan boşalırcasına yağmur
Korktuğum nerde battığım çamur
Boğulduğum su

Issız mı kalacaktım böyle
Böylemiydi sıcaklığınız dostlar
Hani gözgöze bakışlarımız
Bir ağızdan söylediğimiz Anadolu türküleri..

ÖLÜM

Gönlümce gelirsen
Hoş geldin safa geldin
Buyur başköşeye
Bir kadeh de benden iç.

Korkuturum diye bakma gözlerime
Korkmam
Canımı değil
Taşşağımı alırsın.

ÖLÜLER

Pırıl pırıl örtüler içinde
Upuzun sessiz
Eller üstünde kimsesiz
Bir bitişle başlayan yolculuk
Bir inancın işlediği bahar.

Ölüler susan
                    duymayan diriler
Pamukla toprak arasında
Gelen
                    giden
Ninniler ağıtlar..

GEÇMİŞ SEVGİ

Nerde bilmem o sevgili şimdi
Güler mi gözleri baktıkça kızılcıklara
Uzun mu kumral saçları daha
Ağarmış mı benimkiler gibi
Kızılcıklar var mı çevresinde
Mısır soyar mı güz geceleri
Komşu kızlarla söyleşe güle?

İnek sağar un eler mi
Yufka açarken türkü söyler mi?

SEVGİYE ÖVGÜ

Sevgiden geçer yolu yaratmanın
Seven yaratır yaratan sever
Toprak sevince şişer doğurur
Ağaç donanır sevince
Gök sevince güler aydınlık
Güneş akar ışıldayanda su
Evren sever yeşerir bahar.
Bir de sevince kişi
Kapılar açılır doğadan
Kaynar kanı yaratmaya
Kıvrık boynuzlu koçun
Alaca tosunun yaylımda
Kişneyen aygırın bir de kısrağın
Gerilir kanında can birleşmenin yorgunluğu
Bir buğu damarlarında
Yaylımda zıplayan tekenin
Alabalığın sazanın bıyıklının
Kanatları solungaçları sevgi kokuşur.
Suyun derinliğinde bir gizli el
Sevgiye susamış
Can yoğurur.

Seven duyar seven yaşar
Seven bilir öğrenmeyi
Kokusunu güzelin.
Evrenin çatısı evin temeli
Sevgiden bebeğin tomur tomur uzanan eli
Asmanın coşkusu
Şarabın sıcaklığı
Bir de kanımda rakının şaha kalkışı
Sevgiden....

DENİZ KIYISINDA

Öğleyin oturduk deniz kıyısında
Ne onun söyleyeceği var ne benim
Bakıştık
Dili tutulmuş gözlerimizin
Süzdük dalgaları
Yanyanayız birbirimize yabancı
Martılar daha yakın insana
Bir gizli dili sözün
Kapayan
açan kapıları
İster konuş ister konuşma benimle
Göz içinde göz
Söz içinde söz vardır
Kalkıp elele gittik eve...

BİR KADIN VAR

Bir kadın var
Yabancı durur bahçemizde
            bir kadın.
Uzun bir kadın
      Gözünden vurulmuş geyik gibi
            Eğerek
                  Döndürerek
                        Başını
Bakan bir kadın
      Ben ona susadım...

MECİDİYEKÖYÜ

Mecidiyeköyü'nden geçtim akşamüstü
Işıklar yollar aydınlık
İçimde bir sıkıntı
bir özlem
Mecidiyeköyü'nden geçtim akşamüstü

Çocukluğumda dutlar vardı yayvan
Bu kocaman evlerin yerinde
Bir lira verdin mi dutçuya
Bir ağaç silker altında çarşaf dolardı.

Mecidiyeköyü'nden geçtim akşamüstü
Çocukluğumda orda dutlar vardı
Şimdi kocaman evlerin yerinde
Cıvıl cıvıl çocuklar oynardı.

Mecidiyeköyü'nden geçtim akşamüstü
Gözlerim aradı seni boşuna
Bütün ışıklar içimde karardı
Mecidiyeköyü'nde dutların yerinde
Şimdi bir özlem sarardı....

OYA'YA DİZELER

Bir yaz akşamıydı Boğaz'da
Suların serinliğinde düşüncelerim
Kucaklayıp yüreğimi
Akıyordu sana doğru.

Sessizliğin ayak izlerini
Görüyordum özlemin içime yağan karında
Çırpınan yaralı bir kuş gibi
Umutsuzluğun alacakaranlığı
Çökerken belleğimin oylumlarına
Elinin sıcaklığı geziniyordu
Kılcal damarlarımın çevrintisinde.

Ne bu gök ne bu mavi deniz
Ne bu gecenin ışıyan yıldızları bir daha
Arar seni şimdiki duygularımda
Issız bakışlarında gözlerimin
Umut yüklü bekleyişler içinde
Emirgan'da yaşlı çınarın altında..

Bütün sevgiler için çarpan yüreğim
Sığınmadan etinin sıcaklığına
Bir yudum su
        Bir dilim ekmek beklemeden elinden

Acını sırtımda taşıyarak
Yeni bir biçim vermeye yoğurduğum özlemle
Yaşamak mutluluktur senden öncekilerle.
Unutmadım beklediğim durakları
Bütün durakları severim
        Birer tanıktır yaşadığıma
İnsanın insanı bekleyişine
Umutları ışık girmeyen odalarında.

ÇİÇEKPASAJI

Çiçekpasajı çökmeden önce
Seninle gitmiştik oraya
        Tiyatro dönüşü bir gece
Ben votka içmiştim sen bira
Salata, peynir, hamsi tavası
Bugün gibi gözlerimin önünde.

Türküler söylemiştim sana Karadenizli:
        Kapisinun öğünde
        Çiçek açayi çiçek
        Eyi gari deduğun
        İstemeden verecek...

***

        E gız sarmayi bağa
        O anağun gidişi
        Gel gidelum ormana
        Edelum hau işi...

Yaşamak biraz da geçmişe bakmakmış
Anladım o geceyi düşününce
Bugün Çiçekpasajı yok, ikimiz varız
O gün buluşsaydık orda bir daha
Çiçekpasajı'yla ne sen vardın ne ben
Yaşamak bir yerde olmak
            Ölüm olmamak...

BÜYÜYECEK BU SEVGİ

Büyüyecek bu sevgi deniz suyu dökülürken
saçının süzgecinden
Bir de gözlerime vuran sıcaklığınla
adın durdukça sözlüklerde.

Büyüyecek bu sevgi
Bu başı dönmüş bıçkın
Bu kömür gözlü, kızıl yanaklı.

Büyüyecek bu sevgi seninle
senden uzak
Bu kızılcık bakışlı çocuk
Görmediğim bir memeden emerek
Düşlerde sıcağa sarınmış duyguları..

Büyüyecek bu sevgi senden ayrı
Etinle, kemiğinle beslenen
Bütün cançekişmelere karşı güçlü
Çitlenbik gözlü kuşlardan ürkmeden
Korkularda yiğit..

Büyüyecek bu sevgi sana karşın
Anıların yorulmayan kucağında
Uyuyan özlü bir tohum kışı
Bana sormadan vuran yürek atışlarında çapkın.

Büyüyecek bu sevgi geceyi
Örtünen yıldızlar gibi güneşte
Görünmeden, ellerine değmeden
Ardınca yazılarda...

Büyüyecek bu sevgi geceden öte
Bütün canları kucaklayan
Adınla duygularımın yeşerdiği
Seninle benden sonra yaşayan...

Büyüyecek bu sevgi kan soludukça
Bebek Koyu'nda gençlik çağı yaşamayı
Karada, gökte, denizde
Yükselen ağaç, yüzen balık, uçak kuş
Denize vuran sıcaklığın....

Büyüyecek bu sevgi, büyüyecek
Bir Mevlânâ gecesi Konya'da
Rebab, ney, sen, bir de ben
Ateşi, yeli, toprağı, suyu birleştiren
Büyüyecek bu sevgi
Ellerin ellerime değmeden...

Büyüyecek bu sevgi bir gün
Ne sen, ne ben
Yalnızca yazılarda yürüyen
Ne Bebek, ne deniz, ne Konya bilecek
Başka dillerde bir gölge bizden...

13.6.1985

SENDEN AYRI

YARI KALDI TÜRKÜLERİM

Sesim uzanmıyor özlemlerime
Gözlerimin önünden geçen gemi
Bilmediğim bir günün eşiğinde
Yürür güneşe doğru
Ne dalgaların fışırtısı
Ne sıcaklığı suya vuran aydınlık
Ne martı kanatlarında parıldayan
Yaşama sevinci gelir yanıma
Uzat ellerini toplayıver
Boşluğa dağılmış özgürlüğü
Karanlığın uyuduğu koylarda
Bekçilerin gözleri düşle bağlı
Umudun tarlası kurumaz

Sen sevgilerin yokuşuna tırmanan yürek
Sırtında yılların yorgunluğu
Avuçlarında kırılmış özlemlerin
Dikenleşen yansımaları
Götürür seni başka bir boşluğa doğru
Yaşamak denen gezide...

BENDEN AYRI

Vatan Caddesinde Luna Park'ın karşısında
Bir kahvedeyim
Kahve değil
Kendime yeni bir dünya kurduğum yerdeyim
Arabalar geçiyor önümden
Ben Maçka'yı düşünüyorum
Bir yayla kokusu getiren anılar
İplik iplik sökülür beleğim yumağından
Gözlerim yol çekiyor
Giresundayım şimdi
Bulancak'ta rakı içiyoruz
Abdi'nin balkonunda
                                        denize karşı
Yeşil fındıkların arasından bakıyoruz
Ürperiyor dutağacının dalları
Karşıda Dişçi Nihat'ın evi....

SALKIM

- Cahit Külebi' ye-

Yağmur düşer bulut memesinden
Azalır göklerin yükü
Şişer toprağın karnı yeşile
Gerinir başak başak ekinlere tarla
Bir sapan demiri güler türküsü yoksul ellerin
Bir umuş tadı gözleri süsleyen
Dişlerinde tomuran gelin memesidir ekmek özlemi
Gözünü sevdiğim Anadolu
Bir türkü söyle *Cahit Külebi*'den
Şöyle *Tokat*'tan salın da gel
Uzat kollarını *Bingöl* dağlarına
Kop suyundan iç
Torul'da bal ye
Bana da bir kaçak sar *Bafra* tütününden
Giresun'lu güzelin oynayışı
Bir de *Rize*'nin kemençesi çay kokuşlu
Trabzon'dan hamsi gele yağ gele
Ordu'dan fındık
Sürmene'de çek bıçağı
Sinop'ta gir içeri
Maçka'da konuşsun Barabellum
Daha kaç yıl var şunun şurasında
Gönlümüzce yaşayalım güzelim
Gidenle gidilmez
Gelenle gelmeye bak...

GÖÇ

*-Vedat Günyol'*a-

Sen uzak sulardan gelen
Mavi bakışlı yolcu
Dudaklarında serinliği yosunların
Özlem kokuşlu gözlerinde
Bir Anadolu sevgisi bitmeyen.
Bıçak vuruşlarıdır yansıyan yüreğinde
Atardamarlarında tomurur kılçığı güneşle
Umulmadık dostların.
İnsanları yıkar yunar mısın ışıkla
Süzer misin sıcaklığının süzgecinde
Bütün "*merhaba*"ları?
Isıran kemiren öğüten dişleri var insanların
Bir de bütün bilenmiş bıçaklardan keskin
Yumyumuşacık dilleri
Bilir misin kardeşim?
Çıkarır üstüne sıçrayan çamuru sular
Bir ömür silemez paçana sıçrayan dostu.
Açılma susam açılma sakın
Kolay kapanası değil bu gözler
Sabunla çıkmıyor yüreğin pası.
Yosun tutmaz demişler yuvarlanan taş
Bir yuvarlanınca gönül durmaz daha
Paslanır mı paslanır.
Yağmurdan boradan değil kardeşim
Can dediğin candan ıslanır.

MEKTUP

"Ne var ne yok" diyorsun "İstanbulda" balam
Bıçak yumuşağında sözlerin
Dilim dönmüyor söylemeye
Elim varmıyor yazmaya.
Bugün bir başka duygu var içimde
Gönülden oynaştan yana değil
Çekilmez oldun artık
Eğil yüreğim eğil.
Sular daha soğuk
Sisler daha yoğun
İlkindir ürperdiğim yalnızlıktan ürktüğüm.
Azalmış mı göklerin yüksekliği ne
Yer mi kayıyor uzaklara benden
Yeni bir uçuş mu boşluğa.
Görünmedi penceremde günü muştulayan kumru
Çırpınmadı dönmedi
Kanat vurmadı camlarıma neden.
Ne hızlı değişiyor insan bu yaşta
Ne hızlı dönüyor güneş
Birden bitiyor aylar
Zaman akıyor süzgecinden evrenin
Biz eleğin üstünde canlı tortular.
Oysa zaman yok bizden öte
Evren yok elimle dokunmayınca

Bizimle başlar bizimle biter dünyamız
Biz yaşadıkça varız.
Bir örgüdür düşünce kasnağında dokunan ellerinle
Yaşamak dedikleri bir örgü.
Sesinle yanar özüm uzanır yarınlara
Yanağın *Nazım* kokar gözlerin *Balıkçı*'dan.
Bilirmisin neden ardıçın çok dayandığını
Karaağacın, meşenin çürümediğini kolayca
Sağlam olur kirazların direği
Mermer gibi tükenmez gücü şimşirin
Kurşun sökmez budağını cevizin
Direnir yağmurlara yıllara
Güler güneşe yiğitçe,
Yüreği yoktur onların bizim gibi....
Kolay çürür gürgenle kızılağaç
Suya dayanmaz kuru kavak.
Meşe gibi karaağaç gibi gerekir kişi
Bu yürek yok mu bu yürek
Odur bütün işlerin başı.
Duygulardır çürüten bizi
Söken iplik iplik içimizi
Yakınmalar acınmalar
Törpülenir severken yüreğin ucu
Duyarken aşınır gözlerin
Can doğranır bir sevmeye başlasın
Gene gönlünce bırakın aksın
Sular gibi canlar canlara yürüsün
Gönül denen bu yumurcak büyüsün
Yeni bir can yeşerecekse toprağından
Başka bir can çürüsün....

AĞAÇLAR

Severim bütün ağaçları
Onlarla dolar taşarım
Ağaç bir yanım benim
Bir yanıyım ağacın ben
El ele çıkmışız ikimiz de
Toprağın gövdesinden
Yeşil ağaçlar altında ders çalışırdım
Gülhane Parkı'nda bir mayıs kuşluğunda başlamış
Aşıklığım severim ağaçları
Yeşildir annemin mezarını süsleyen selvi
Babamın mezarına gölge salan ağaç yeşildir
Kocaman
          bilmem hangi çağdan kalan
Ağaçlarca dursun bütün insanlar
Birbirine gölge salsın kıskanmadan
Yemişleyen ağaçlar gibi
                    açılsın elleri canlara
Ağaçlarca sevişmeli birbirine kıymadan
Ağaçlar gibi koklaşmalı kan kusmadan
Ağaçlar gibi gülmeli yeşil yeşil
Ağaçlar gibi ölmeli sessizce dimdik...

GENÇLER

Sulara bulanmış özgürlüğün kanı
Aklara karşı yürümüş karalar daha koyu
Bir daha bilenmiş bıçakları tutsaklığın
Bir daha kaşınmış azıdişleri
Gözleri dönmüşlerin öfkeden aydınlığa..
Bir daha çığırdı sömürgen türküsünü
Coplar bıçaklar tabancalar
Sürümüşler *Atatürk*'ün yolunda
Işık kokuşlu saçlarından devrim kızlarını
Geceye susamış eller
Yoğunlaşan karanlığa...
Kan istediler can diyenden
Kimler adına bu vuruşlar bu kırışlar
Kimlerin ekmeğine yağ
Kimin can damarına bıçak
Bu derin kuyu
Bu kanlı tuzak
Neden susamışlık alçaklığa...

DOSTLAR

DOSTLAR

Onlar ne güzel insanlardı
Susuzluğu gideren bir akarsu
Sütte şeker balda tat
Acıyı kendine çekip tatlıyı bölüşen
Gel demeden gelen
Git denince gitmeyen canlardı.

Canın sarmaşığında tomuran sevgi
Denizin sessizliğinde yayılan ışık
Çöle dökülen bir yağmur aydınlığı...

Sabahattin bir tutam sarı çiçek
Anadolu kırlarından
Hititöncesinden Atatürk'e
Bir ışık yumuşaklığında gelen
Duygusallığın üstünden akan us.

Balıkçı denizlerin uğrağı
Bir elinde geçmiş birinde gelecek
Dağ doruklarında yükselen
Deniz mavisinden içerek Bodrum'da
Anadolunun yiğit sesi Batıya karşı.

Aşık Veysel sevgiyi gözsüz gören
Parmaklarıyla söyleten telleri
Çorak toprağın yeşil çocuğu
Sivralan'dan *Yunus Emre*'ye...

Vedat yüreği kır kahvesi
İçi dışından görünen
Arınmışlığında sevginin
Kırmadan kırılmaya giden
Duygunun ürkek yolu...

Azra bir coşkudur
Yüreği dudaklarında
Ege kıyılarının oynaşan serinliği
Ölümü gezdiren avuçlarında
Homeros'tan bir dize
Sappho'nun sıcaklığında.

Şadi ne güzel adamdın
Bir "merhaba" deyişin vardı hani
Bir koruk burukluğunda tatlı sesin
Uzak türkülere gizlenmiş kaygı
Bir çevrinti gölgesinde durmaya.

Bulancak'ın başkadır geceleri
Bir çarşı denize karşı
Abdurrahman Akpınar'ın evi
Bir de rakı
Sularda yosun kokuşlu türkülerin özlemi.

Neymiş o gözlerin *Aynur*
Sessiz konuşmaların parmak uçlarında
Bakışların en dirisi
Sürükleyen insanı bir solukta.

NEBAHAT

NEBAHAT

En küçük kardeşim sarıyla kumral arası
"Tekne kazıntısı" dediğimiz evcek
Gülerken bakan ağlar gibi
Boncuk mavisine çalan donuk gözlerin
Nebahat.

Ne tatlı dillerin çocuksu
Bir solukta bir yığın söyleyen
Kıskanıp dövdüğüm
Önce dudakların titrer sonra ağlardın
Ne güçlüdür gözyaşların yıllarla çoğalan
Nebahat.

Unutamadığım ilk İstanbul dönüşüm
Sekiz ay süren ayrılığımız
Mavi boncuklu bilezik getirdiğim gün
Nezahat'a bir de sana yaylaya
Boynuma sarılan çocuk kolların ne sıcaktı
Nebahat.

Bütün "g"leri "ç" söylediğin
Çocuk dillerin en güzeli
Annemin babamın en çok sevdiği
Beş kardeş içinde beş parmağın en küçüğü
Büyümüş de küçülmüş aklınla
Nebahat.

İnekler buzağılar tosunlar
Bir de bahçede zıplayan kuzu vişnelerin altında
Her gün yumurtlayan iri tavuk
Apıl apıl yürüyen enikler
Seninle bölüşemediğim
Nebahat.

O gün yemyeşildi toprak
Acıkmıştı susuzdu
Gözdikmişti körpecik etine dişleri
Tanrı yoktu boşluğu dolduran sessiz gürültüsüyle
Türküsünü söylüyordu ölüm
Nebahat.

1939 du kara gün mayıs sonu
Ablam, Nezahat bir de sen
Üç kardeş yoksulluğu giyinmiş Maçka'da
Bir akşam üstü Hanlar'ın yanında
Bir otomobil "15 Rize" düğümlendi yaşam
Yollar üstünde sıcacık kanların
Nebahat.

Sonra elli lira isteyen hastahane
Tabut parası kefen parası
Ablam bir genç kız
Elli lirası yok acısı çok
Yakınlarımız Eyuboğlu ağaları
Paranın adını duyunca başlarını çeviren
Nebahat.

Süleyman Ağa şoför komşumuz vermiş elli lira
Öyle götürmüşler seni Maçka'ya.
Akşamleyin Hanlar'ın arkasında duvar dibinde
Kefeni kanlı küçük bir kız bekleyen
Ne yaşadığını bilir ne öldüğünü
Duymuyor taşın katılığını
Yavaş yavaş güneşin çekildiğini tepelerden
Yıkanıp gömülmek için oraya getirildiğini
Nebahat.

Eyuboğlu Ağaları, "o çocuktur yıkanmak istemez"
Dediler bilmem ne düşündüler
Doğrusu aranırsa mezar parası isteyen olur diye
Başlarını çevirip yürüdüler.
Dayım, karısı, baldızları çoluk çocuk
Senin ölümün pahasına
Getirdiğin kuzuyu sen gömülmeden yediler
Nebahat.

Eyuboğlu Ağaları yakınlarımız
Bir bir ölüp gittiler
Bakkal defterinden silinen bir alacak gibi
Bu dünyadan yıkılıp gittiler.
Sen tatlı kardeşim güleceksin dizelerimde
Nice yıllar geçse bir göz çekip çıkarır seni
Zamanın boşluğundan yaşarsın yaşadığını bilmeden
"Trabzon Numune Hastahanesi"nde bir döşek
Döşekte sessizliğe uzanan bir küçük kız
Bütün duygulardan uzak
Nebahat.

Kırk bir yıl geçmiş aradan
Kanıyor büyüyen çocukluğun
Dağınık sarı saçların gözlerin ıslak
Ellerimde sıcaklığın kara bir gül gibi
Acıyor mu yaraların daha
Nebahat.

Neden yanar anıların avuçlarımda
Neden tüter gözlerimde yokluğa yatmış varlığın
Neden iner neden kalkar sana baktıkça bulutlar
Neden salınır yüreğim ölüme
Neden katılaşır boğazımda su
Neden ısınır seninle hızlanır kanım
Nebahat.

Ölüm kolaymış yaşamak çetin
Gün olur elim varmaz dirileyim
Güler seni gölgeleyen yaşlı selvi
"Gel" der gibi gürler sessizliği bana
Can tomurur toprağından
Seninle yaşanın çocukluğumu
Nebahat.

Kırk bir yıl girmiş aramızca
Senden büyük kızları senden küçüklerin
Senin yaşında kiminin torunları
Sen zamanın kucağında değişmeyen
Annen, Efendi Baban, baban, yanında bütün komşular
Kumru Abla, Ömer Aga, Salih Aga, Asiye Abla
Birkaç adım ötende sessizliği yaşayan
Yalnız değilsin kalabalığın ıssızlığında
Nebahat.

Beni sorarsan ağarmış saçlarım
Öksüzlüğüm bitmemiş daha
Özlemin acıların başımın sıcacık yastığı
Seninle doluyum daha
Benden bana yakın gövdesiz bacım
Nebahat.

Yıkılmış evimiz
Yanyana yattığımız oda
Kalburla kuş tuttuğumuz sofa yok
Çevresinde toplandığımız ocağın
Seninle vurur anılarıma sıcaklığı
Nebahat.

Bitmeyen bir yanmadır yaşamak
Anılarla tutuşan yayılan
Yaşayan yanar
Yanan yaşar
Nebahat.

Ulaşamaz sana bu dizeler
Geçemez yanından bile sesim
Sen yokluğun sonsuzluğundan
Boynu bükük anılarla belleğime dökülen
Islak bir mermere damlayan su
Taşı kemiren görünmeyen
Varlığına susadığım
Nebahat.

Gündüzleri sıcak geceleri soğuktur
Ağralaksa yaylası dağların arasında
İki yanında çıplak tepeler
Eteklerinde ormanlı Meryemana dağları
Düzlüğün ortasında evimiz altında ahır
Alnı beyaz akıtmalı sığırlarımız
Sarılı karalı yaşmaklı
Bir de buzağılarımız küçüğük değneğinle kovaladığın
Nebahat.

Düzlüğün ucunda dağın dibinde bir su: Taşoluk
Bildiğim suların en içimlisi
Az aşağısında "Çorma" dediğimiz bataklık
Üstünde tepindiğimiz sallandığımız
Battığımız dizlerimize dek
Sonra serinliğine sığındığımız Taşoluk
Nebahat.

Güzün başlayınca dağların gürüldeyen türküsü
İnerdik Samandıra'ya, "Mezere" derler yöremizde
Oraya çıkardık yazbaşları ilkin
Yaylanın bittiği yerden başlar sınırı
Bir adım yayla bir adım mezere
Çimenlerinde kırlarında bağıra çığıra oynadığımız
Nebahat.

Çayırlar insan boyu Samandıra'da güzel kokulu otlar
Sarı çiçekler mor çiçekler al çiçekler
Bir evimiz de vardı orda
Küçük bir ırmacık önünden akar batar çayırlara
Nerden çıkar diye değnekle eşerdik toprağı
Nebahat.

İşte bu yerlerde büyüdük beş kardeş
Kısa sürmüş en küçüğümüzün yolculuğu
On iki yıl yürüdün oynayarak bizimle
Nebahat.

1980 (Bu şiir ilk kez 1950 dolaylarında yazılmış, son biçimini 1980'de almıştır.)

ANNEMİN ÖLÜMÜ

Tadım tuzum anacığım
İki gözüm yüreciğim
Tutan elim söyleyen dilim
Neden bu yatış upuzun
Neden bu sessiz giysi?

***

Başım döner içim dar
Temmuz sonu güneş yorgun
Evimizin direğinde çatırtı
Ağlamaktan yana gözlerimiz
Sol yanın tutmaz dilin karmaşık
Yüzün güleç dünyaya...

***

Ağustos başı karardı gün
Elleri dudakları titredi babamın
Altmış yılın canyoldaşı.
Gece söndürmemiş sıcaklığını daha
Can aradım öptüğüm elinde
Unutamadığım ninnilerle dolu
Konu komşu başucunda.

***

Sığırlarımız bizden öksüz
Yayla evi kapısı örtük
Ekin tarlalarında yaban otları
Yemişten kesilmiş ağaçlar
Bir inek üç buzağı ölüvermiş ardından.
Seninle bükülmüş dallar
Gözlerime batıyor vargitçiçekleri
Kızılcık dallarında kan
Dere kıyında kiraz ağulu
Sular katı güneş buz

***

Seninle dolan düşler aydınlık
Otlar boy boy yattığın yerde
Bir sıcak bir sıcak başucunda selvi
Seni beklerim yayla günleri

***

Tadım tuzum anacığım
İki gözüm yüreciğim
Kolum kanadım *Şakire*'m.

***

Gelmiş gene kirazayı
Yaylalar yeşil dolaştığın
Yayladığın yaylımlar
Ağaçlar çiçekler donanmış
Gülüyor ışıl ışıl dizboyu
Geri dönmüş geçen yaz seninle gidenler
Sesin bile gelmiyor nerdesin?

***

Bir yalnızlık dolmuş süt güğümüne
Ellerin yokluğu
Bir boşluk yürekler dolusu
Kopmuş mu nedir bağlarımız

Ayrıyız birarada
Yattığın yerde toplanmış içimiz.

***

Bende birkaç tel saçın ak
Çevremde anıların diri
Öptüğüm ellerin can dolu
Düşlerde yüzyüze senden uzak
Seninledir yaşadığım
Dünyam gözlerinle canlı
Seninle sıcak yatağım.
Yetti canıma yetti kalk

***

Kara günlerimin ortağı temel direğim
Çorak yüreğimde yayla suyu
Kiraz yeşili nar kızılı bağım
Sensiz gelen yazlar soğuk kışlar kurak.

***

Çam dallarına güneş vurdu
Yeşerdi süpürge yaptığın eğreltiler
Ellerin bire bin veren buğday başaklı
Yaylımdan sığır çağıran dillerin yok
Un eleğin öksüz değirmen yoksul
Örümcek bağlamış yattığın oda
Kuruyor kapıda suladığın nar
Sen bağbozumunda sarısalkım üzüm
İçimin sıcağı kanımın alı
Alıştığım kollarına al beni.

***

Gülüşünün balında
Ninnilerinin suyundayım
Bilmem günün alaca karanlığında
Gözlerimde söyleştiğin yayla yolunda
Hangi dilden seninle konuşayım?
Gözlerim göz
Ellerim el
Yüreğim durmadı
Duyguların acısında bitmişim
Bir boşalmadır aşamadığım.

***

Balım peteğim anacığım
Kolum kanadım *Şakire*'m...

1963

KADINLAR

KADINLAR

Karakış türkülerine yaz aydınlığı gün boyu
Emek kokuşlu gözlerinde yaşama çetin
Günbatımının tarla dönüşü sessizliği
Dizlerinde bitmiş sızlayan akşam
Ekin bolluğunca eriyen düşler
Günaçımı çiçekleri sarımsı
Kadınlarımız bunlar.
Üç kurşun atımı orman
Yüzünde bıçak keskinliği soğukların
Odun keseceksin yaprak devşireceksin
Yük ezilmişliği sırtında içinde
Bir bulut dolmuş bunca
Değgin karamsar düşlerine
Kuşkulu geleceklere sargın umutlar
Mor çürüğü derilerinde batık gözleriniz
Yorgunluğu yansıyan bakışların çakılı
İlk gözağrısı bir kuşluk yemeğinde doymuşluk
Yemek sonrası yeşilde serinleme
Bunlar bizim analarımız.

***

Kadınlar yeşil saksılarda pembe
Beyoğlu gecelerinin yorgunluğu
Büyük kentlerin mutluluğunda bitik
Dudaklan gülüşlerin süslediği
Bakışlannca savruk sevilmeye
Bunlar oynaşlarımız.

***

Kadınlar kuşluk güneşinde kara
Uçarı günlerin büktüğü belleri eğik
Toprak çatlağında kavrulu solgun
Boğulan suyunda başkaların
Bir öğle doymuşluğunun özlemine açık
Yannlara korkulu giderayak
Bunlar bacılarımız.

***

Biz böyle kadınlann çocuğu
Karnı üç günde bir doyan yanya
Alınteri ıslak gözlerinde
Biz böyle kadınlann çocuğu.
Atardamarlanmızda mayıs sülükleri
Uzak ülkeler soluğu taşıyan
Besili geçmişlere sanlı doyası
Bir bekleyiş boşluğunda
Kara gözlerimiş yeşil ışınlara susalı
Ak yaşmağa dökmüşüz yazılarımızı karadan
Al kilimde güler içimiz
Mor üstüne yeşil damlar sancılı
Çoraba kilime yaşmağa sorun
Oyasında görünen gerçeğimiz
Bin yılın acısı gülen çinide yaygın
Gözbebekleri boncuklu çocukların oynadığı
Cam kınklan yüreğimiz
Bunlar bizim kadınlarımız.

***

Akarsuyun sesinde yaşama türküleri yasak
Dizim dizim bırakılmışlık ağrısı
Güz yaprağına bağlanan döşek
Kış uykularımız mavi yumuşak
Mısır ezmesi bir aylık bebeğin sevinci
Umuda çalan büyme nininisince
Uzun kışlar ananın ayran yüzlü
Üç aylık evlinin beş yıllık koca özlemi
Tomurcuklu yüreklerinde bayram üstü
Mutluluğu bir allı basmanın
Bir kutu Hacıbekir şekerine düğümlü
Yıllar ötesinde büyüleşen kıvancın
Tütsülü bakışların buğulu yorgunluğu
Utanca gizli duygular çıkını
Söyleyemezsin bacım
Diyemezsin anacığım
Irmak köpüğünde kabarın yüreğin
Sözün ipliklere geçer kilimde çorapta
Söyleşir aktan karadan seni
Onlar uyarır onlar sorar
Emeğinin yitmeyen göz ışığında
Neylersin uzak günler ardında
Kara gözlerinin yeşil güneşi
Bekle günaçımında neler olacak
Büyüyecek bu çocuk gelişecek
Tutup ellerinden yücelere seni
Götürdü götürecek
Oku yaşmak oyanı gözümle benim
Söyleyemezsin acını dilimle benim
Senin gözlerine çekilen kara
Yüreğimde bıçaklaşır
Bekle ak dağlar ardından doğan günü
Kadınların dokuduğu bir kilim Anadolu
Bunlar kadınlarımız analarımız bacılarımız
Onlarla varız.

ANALAR

Bir ışıldak gözlerimin evinde
Yüreğimin aydınlığı
Toprağa düşen yağmur
Yaprağa vuran güneş
Analar.
Bir bulut ekinlere kurakta
Yağmur yüklü
Çorak yazılara damlayan su
Can oluğundan akan
Benim gözlerimle benden önce
Işıyan dünyama bakan
Analar.
Bir kilim Anadoluda
Sıvas ellerinde mor oyalı taş boyalı
Özlemlerle dokunmuş
İlmik ilmik ezgiler
Dünden bize bizden yarına kalan
Analar.
Yar seversin kaçar gider
Gül derersin solar gider
Sımsıcacık bir damla kan
Damar damar akar gider
Analar.
Ana görmeyen anadan ne anlar....

YAŞAMDAN GÖRÜNÜMLER

SÜTÇÜ KÖR İBİŞ

Sinop'tan gelmiş İstanbula Kör İbiş
İş arıyordu "başlık parası" vermek için
Çalmadık kapı bırakmamış günlerce
Bir sütçünün yanında
Açılmış yüzlerce kapıdan biri.

"Halis inek südü" diye bağırırken
Bilmeden "İstiklal Caddesi"nde
Götürmüşler karakola.

Anlat bakalım ne demektir "halis inek sütü"
Demiş iri kıyım komiser
Tutulmuş İbişin dili
Eğilmiş kulağına "milliyetçi" polis:
"Kime yutturuyorsun kökü dışarda gomonis?".

ÇAYIRCILAR

Oyuk gözlü resimlere dalmışım Meryemana'da
Kömürle kiremitle yazılı
Adlar anılar duvarlarında koca manastırın
Çağlara gülen.
Martılara bakarken Köprü'de gördüğüm Sait Faik
Asmalımesçit'te konuştuğum Orhan Veli
Bedri Rahmi'nin sergisinde tanıdığım güzel Mari
Bakarken erkeği dişleyen Ermeni kızı
Bedri Rahmi'nin dolup boşaldığı
Gamsız Apartımanı'nda çarşamba günleri öğleden sonra.
Gözlerinden ışık damlayan Sabahattin Ali,
İçince pırıl pırıl ayıkken deli dolu Fuad Ömer
Akademili sevişgen kızlar
Okuldan kaçtığım Nakşbendi Tekkesi'nde
"Hu" çektiğim günler geceler Fatih'te
"Bu oğlan adam olmaz" diyen babam
Bakışlarıyla beni kucaklayan ısıtan anam
Bir masal değil etim kemiğim.
Şimdi bir yayladayım Maçka'da
Çayır biçiyor tanıdığım çayırcılar....
Çayırcılar kendi sularında tükenik
Kimi tırpan döğüyor altında yayvan kızılağacın
Kimi saç ekmeği yiyor kuru çökelekle suyun başında
Gömleğinin yeniyle siliyor biri yüzünü

Kadınlar çayır yayıyor
Çocuklar ağlıyor çocuklar oynuyor.
Bir yaşlı biçici girmiş gözlerime
Gözlerime değil yüreğime
Kavruk göğsünü delercene çıkmış kemikleri
Bükük belinde yılların ağırlığı
Yoksulluğun bilediği Yakup Dayı.
Alır götürür beni Büyükada kıyılarına
Suadiye'ye Moda'ya Kınalı'ya
Sevişenleri görürüm Bebek koyunda
İnsanlar besili insanlar yağlı
Onbeşlik kızın milyonluk yaşlı sevgilisi
Kavuşmanın sıcağında bitkin
Göbeği sarkan yaşlı çapkının gözleri yorgun.
Bir sofranın artığında bir yıllık geçimi çayırcının
Arabalar geçiyor önümden
Ak saçlı çapkınların yılışık oynaşları
Dudaklarında yarınki geceye çağıran türkü
Kalçalarında doymamışlığın çalkantısı....
Kuru çökeleğinde bir havyar türküsü
Yoksulluğun yasakladığı kumsala bilinmeyen borç
İpek yataklara kesilmiş vergi
Mavi düşlerince kara gözlerin
Akarsuyun serinliğinde bir orman kuşluğu
Uyku yumuşağında tedirgin dudağın
On dönüm tarla karşılığı bir gülüş bir öpücük
Yeniköy gecelerinde denize dökülen...
Çayırcılar gördüğüm umudsuz
Suyu çekilmiş eğreltiotu kemikleri
Ondan yana değil arılar bile
Sinekler de yağlı gövde gözler konmaya
Biçtiği çiçeğin balını emen
Tadı başkaların damağında
Yalnız iğnesidir batan çıplak omuzuna çayırcının.
Çocuklar karınları şişkin sıtmalı
Ayva sarısı yüzlerinde çizgileşir yaşam

Bilirim "cici mama" derler buğday ekmeğine
Mısır ekmeğine katık eder yerler bilirim
Bayram günlerinde yılda bir
Öyle ninnilerle uyutulmuşlar bilirim:
"Suda güğüm duracak
Su akıp dolduracak
Uyursa benim oğlum
Yarın babası ona
Cici mama alacak".....
İstanbul'a gelince yüzünü gördüğüm yemişler
Nice yıllar süslemiş benim de düşlerimi
Ne de bıçaklaşır yüreğimde o günler
Bakar bakar da göğüs geçirirdim fırınlara.
Düş değil gözlerimin ağında dolanan
Yüreğimin sıcağında duyduğum ekmek kokusu
İnsan bu yaşadığında var
Can akışır damarına baksalar.
Çayırcılar görürüm yorgun dizlerinde
Başlayan yavaştan gün ağırlığı
Dönerken güneş tepeyi biter gibiler aydınlıkla
Işık susuzluğu gözlerinde tomuran yeşilin
Umuşlara yüklü gün alacası
Yaşamadan yaşatanlar bizi...

ÖZLEM

Kokar kulağımın dibinde çamların sakızı
İçime damlar yeşili dalların
Bir el alır
                alır da götürür uzaklara beni
Çam kokusu gürgen yaprağı
                yaylım dönüşü çıngıraklar
Gürül gürül akar su bir kayadan
Eğreltilerin üstünde yattığım sayvan
Annemin yeni sağdığı sabah südü
                kovadan buğularla yayılan
Öküzlerimiz vardı Samsun, Bağdat, Bahadır
İneklerimiz Aynalı, Kınalı, Yaşmaklı, Gülbahar,
                Kemera daha bilmem ne kadar
Çocukluğum büyür yayla sularında
Çocukluğum sularla süslenir
Akarım yazbaşı bulanık ırmaklarla bir yol
Kar olur eririm yaylım yaylım dağ dağ
Işırım yayla geceleri yıldızlarla
Ağabeyimin kemençesi
Komşu çocuğun kamış kavalı
                unuttuğum arkadaşlarım
Kanımda sıcaklığı canyoldaşlarım
Bir de sevgiler çocuksu
                el sürmeye korktuğum kızlar
İçimde çalkanır şimdi yayığımız

Damağında yumaklanır yağ tadı
Süt teknesinde yoğunlaşan sarı kaymak
Ak kokuşlu ayran gözümden dökülür kazana
Buzağılar bir de kuzular
nasıl da bağırırdı melerdi
Onlar da gönüllerince yaşamayı severdi
Şimdi bir ince çizgidir onlardan
Uzaklara gidiyor geçmiş daha
Her batan gün biraz daha koparır bizi
köklerimizden
Biraz daha aşınan anılar üst üste
insan derin insan sığ
Bir dağ görüntüsü yaşam katılığı
Tıkanır mı ne boğazımda
çocukluğumda yağ gibi kayan su
Okurken nedir bu uyku
yüreğin dalında tomuran duygu
Yorulur ellerim esnerken bile
Tükenmeyen bir sevgidir kalmış
onunla varım
Bir bıçak kesilir döner başım
Çizgileşir boyalar ışıklar
Akasyalar leylaklar zambaklar sarmaşıklar
Kokusuna vurulduğum hanımeliler
İçesim geldiği vargitçiçekleri
Menekşeler yoncalar kızılcıklar
Karın doyurduğum kuşburnu
İlk sıgaramı sardığım mısır püskülleri
Ablamın şerbet ezdiği allı gelincikler
Adonis'in çiçekleri
Şimdi nerdeler
Onlar gene bittikleri yerdeler
Ben zamandan kopmuşum dilim dilim
günler o günler
güneş o güneş
Ben o İsmet değilim....

İÇERDEKİLER

Ne kuştüyü yataklarda gözü vardı
Ne viskili havyarlı sofralarda
Günaçımından önce kalkar
Taşoluğun soğuk suyuyla yüzünü yıkadıktan sonra
Dünden kalmış ayranlı mısır çorbasını kaşıklar
Bir daha dönüp dönmeyeceğini tanrıya bırakarak
Karısına çocuklarına donuk gözlerle bakar
Evinden çıkardı.
Sırtında geçen yıldan kalma soluk gömleğin
Düğmeleri bile çoktan bırakıp gitmişti
Senin anlayacağın arkadaşım bizim evde
Giyimin kuşamın işi bitmişti.
Her gün çalışmaya giderim diye bundan iyisine
can sağlığı der bizimkiler
Geleneklerimize bakarsan böyle buyurmuş eskiler.
Yaşamak kendi kendini yemektir bizim için
Gücü yoktur ellerimizin
Öğrenmedik uzanmayı başkalarının ekmeğine
Kuru çamı kütüğünden öte koltuk görmedik
Büyük illerde dağları deviren dayılarımız olmadı
"Allaha şükür" demekten öte söz öğrenmedik.
Biz, güneşin doğup battığı süreden öte
Karanlığın iki ucu düğümlendiğinden beri
gün görmedik,

Büyüklerin konuşmalarından duyduk
"gün görmek" dediklerini
Boşuna aradık bütün yaşam boyunca
Bu sözcüklerin yasalarda yerini.
Trabzon'un Of ilçesinden Maçka'ya göçmüş bir ailenin
Okumuş çocuğu sayılırdı çevresinde
Daha beş yaşında başlamış Kur'ana
Bellemiş, soluk almadan okurmuş baştan sona bir bölümü
Gözlerini diker önüne, bakmazdı sağına soluna bile
Öyle vermişti ufacık yüreğini tanrısına....
Günün birinde yazıldı Kur'an Kursu'na
Parmağı ağzında kalmış hocanın
"Bu yaşta bu zekâ tanrının işidir bilinmez
Onun yaptığına kulun aklı ermez."
diyordu boyuna...
Sonra İmam-Hatip Okulu, arkasından üniversite
Hukuk Fakültesi avukat
Derken güzel mi güzel, başörtülü çiçeği burdunda
Kendi gibi okumuş bir avrat
yeme de yanında yat
Kaş göz arasında "hukuk doktoru". İlahiyat Fakültesi
profösör.
Tanrı "yürü kulum" deyince durmak olmaz
İş becerenin eli koynunda kalmaz.
Bütün kapıların açıldığı yerde
Trabzon'dan öte Samsun'dan ilerde
Ankara derler bir il vardır
Taşı toprağı altın değilse de
İş bilenin aş kotaranın geleneğince
çıkışı geniş girişi dardır.
Atatürk'ün "Ulusal Bağımsızlık Savaşı"nı
başlattığı yerde
çevreyi kuşatan ağaçsız tepelerde
Özgürlük türkülerinin yerini Nakşbendi "hu"larının
aldığı günden beri
emeğin önemi kişinin değeri
sudan ucuz

Ulus özgürlük bağımsızlık uygarlık devrim
ne demek
Hepimiz tanrıdan önce şeyhin kuluyuz.
İçerdekiler
ulusun emeğini çalan ellerden değil
Esrar eroin kokain silah kaçakçılarından
değil
Şiirinden türküsünden konuşmasından
korkulan kimseler
Sulak toprağa saçılmış iri tohumlar gibi yeşerdiler.
Kiminin sayısız dal çıktı gövdesinden
Yeryüzünün dört bucağına yayıldı çiçeklerinin
kokusu
Kiminin türküleri söylenir dünya dillerinde
Kiminin ölüsünden bile korkar
koltukların en görkemlisi
Kiminin adı geçince dili tutulur yasaların
İri bir göktaşı gibi düşer toprağa
deler yüreğini korkakların
özgürlüğün tadına susamış ozan
Yarar baskının göğsünü korkunun parmakları
titrerken
soygunun çıplak derisi üzerinde.
İçerdekiler neden içerdedirler
sormayın
Çağımızda mutluluğun ağıtını yakan
düşünenlerin işidir
yaşamak dedikleri kıvılcım onların şiir
örsünden saçılır.
Ozan bağımsızlığın yasaklanan dilidir bizde
Sözcüklerden bile korkanların okul yerine tekke
sağlık ocağı yerine türbe yaptırdıkları
ülkemizde.
Amerikan mandası İngiliz altını
Dolar Sterlin Mark
Ondan ötesi yalandır buyurmuş hazreti şeyh

Bırak kadın erkek eşitliğini
öğretim birliği düşünce özgürlüğü
Çağdaş uygarlık düzeyi birer kandırmacadır
Kadın köpek eşek önünden geçerse
namaz bozulur diyor peygamber
Böyle yazıyor büyük islam bilgini Buhari
ondan öte gerçek yok
Bütün bilgiler "kitap"tadır ötesi sapkınlık
demiş dinimizde büyükler.
Kadın evinde kapalı gerek
anlamadan Kur'an okumak yeter
öyle söylüyor peygamber
İnanmak usun ışığında gitmekten iyidir
Dövmek erkeğin dövülmek kadının özelliğidir.
Allahverdi cin gibi bir çocukken öğrenmiş bunları
adına yakışırdı bütün davranışları
Tanrı yolunda Tirmizi, Sicistani, Kazvini, Müslim
Nesai, bir de Buhari
Daha sonra Şibli, Beyzavi, Bahaeddin Nakşbend,
Abdulkadir Geylani, Yesevi saymakla bitmez.
İnsan buyruğun kuludur
şeyhler anlayana göre tanrıdan uludur.
Bir ışıktır Arab'ın iman dediği
şeyhin içinde doğar yayılır çevreye
karanlık bir örtü gibi
Bu örtünün altındadır bütün gerçekler
iş bilen örtünün altına girendir.
Bütün örtülerin en kötüsü
yüreğin üstüne çekilendir.
Önce yüreği kararır kişinin sonra gözü
Kızılağaç kabuğu gibi çatlar tutku
Ellerden önce gözler uzanır yoksulun ekmeğine.
Büyük anıtlar dikilir soyguncuların
gömüldükleri yerde
Pırıl pırıl mermerden yüzüktaşı gibi konaklar
Yoksulun imam bile gitmek istemez ölüsüne

Ayışığının çam doruklarından yansıdığı
ıssız gecelerde
Uzanır yere gecenin durgun serinliği
yalar yüzünü
Ne geceyi duyar ne yüzünün yalandığını
en derininde sessizliğin
bekler gövdesi çürümeyi.
Güzel kokular yayılırken varlıklı pencerelerinden
Yıpranmış Osmanlı şarkıları tırmalar kulakları
Yoksulun evinde bölüşür çocuklar ekmek dilimlerini
Karasinekler üşüşür çıplak ayaklarında yarıklara
Yırtık yeninden görünür kolları çıplak incecik
Yazın güneş yakar kışın soğuk ayrılmaz yanından
Yoksulluktur en yakın arkadaşı köylünün
iri göbekli varlıklıdan öte.
Harmanda savrulan buğday başaklarından çoktur
yoksulun varlıklıdan çektiği yurdumuzda
Seçim günleri yazılır adı kütüğe
Seçimden sonra tanrı bile gelmez yanına
İri atsineklerine kalır yazgının yargısı.
Ekinler savrulup yığılınca harmanda
başlar köy imamının uyarıları
Camiye yardım fitre sadaka cuma namazı
cennet cehennem yargı günü.
Yoksulun karnını doyurmayan toprak
Doymak istercesine saldırır ölüsüne
Sormaz ödünç alınan kefeni bile.
Yaşamak dipsiz kuyudan su çekmektir
Sevmek başkasının kanını sezdirmeden emmek
Bir atmacanın güvercine süzülüşü gibi
yoksulun yüzüne gülmektir.

ÇOCUK

İçelim dedik üçümüz Kumkapı'da
Orhan Kemal arkadaşı bir de ben
Unutalım rakı kokusunda sürünmüşlüğü
Bir günün beyliği beylik
Yüz yılın tutsaklığından...
Bir çocuk dikildi karşımıza
Karanlıkta gözleri pırıl pırıl mercandı
Sürünen yüzbinlerden bir candı
Yüzünün sarısında yitik sağlığı
Yan gözle bakıyordu ekmeğe soframıza
Birer yumruktu çocuksu bakışları
İniyordu başımıza
Erimiş besbelli bir düzenin ocağında
Işıyan kara gözleri kocamandı
Mutlu yaşasın diye başkaları konaklarında
Yollara dökülmüş binlerden bilinmeyen
Bir küçük insandı.
Birden, Orhan Kemal duygulandı
Yatağında kıvranan bir yaralının
Suda çırpına çırpına boğulan bir mutsuzun
İzlerini taşıyordu gözleri
Bu çocuk yüzbinlerin gözü
Ekmeğe soframıza bakıyordu
Ürkekti yılgındı

Ekmek dudaklarında çırpındı
Boğulan sesinde boğazı dolu
Umutların yüzünde bitmişliği
"Kara tren" türküsünce okunuyordu.
"Kara tren gelmez olaydı" deme geldi
Boşunadır artık yakarmaların
Bu balık oynadıkça bu suda bir uykuda
Her doğan çocuk bir "Kara tren"dir Anadoluda.
Neden kara gözlerinde karamsar ışın
Boşuna tükendiği güçlerin neden
Bin yüreğin yağında bir kişi beslenirken..
"Kara tren gelmez olaydı" deme geldi
Kara yüklerle ak dağları deldi
"Kara tren"in geçtiği yollardan
Ak saçlı kara çığlıklar yükseldi.

AMASRA

Bir sofra denizin karada kurduğu
Güzel yurdu güzel Amastris'in
Anadolu da Pers uyruğu
Tanrı Dionysos'un eşi.

Herakleia toprağının tatlı kızı
Megaralı göçmenlerin dilinde Sesamos
Denizde menekşe mavisi
Karada yeşil.

Bir Hitit kadını Diana tapınağında
Kaşka soylu bir Amazon
Tepes'uya dökülür saçları
Zeus'un yaramaz çocukları Kuşkayası
Daha sonra Meryem'in kucağında ağlayan İsa.

Nice yıllar akmış sulara
Tarihin oluğundan Hattiler, Hititler
Onlardan önce binlerce yıl bilinmeyen
Beşik sallamış uygarlık
Ninniler türküler ağıtlar.

Bir mavi şarap deniz
Öykülerin kadehi
Gezgin gözlerine gülen
Alayla bakan bilginlere....

KÖPRÜ

Aşar Maçka köprüsünün üstünden kabaran su
Aşar da bir yol tutar gidemediğim
Uzatır bulanık ellerini Karadeniz'e
Dalmışlığının süzgecinde titreyen
Bir darılada ürperir yaşamayı.
Bugün ben akıyorum burada suyunca suyun
Yarın başkaları gelecek ardımca bensiz
Karışacağım bu çağıltıya.
Ben sen o biz onlar
Yokluğumuzda yaşayanlar
Ben sen o biz onlar doğada biriz
Kişi yaptığında solur yarını
Gözüm gözün gözü gözlerimizi
Doğanın bakışınca büyüyen
Yüreğim yüreğin yüreklerimiz
Başım başın başı başlarımız
Bir suyun özünce varız.
Doğada baş doğada göz doğada yürek
Doğada yaşamak doğaca gerek.
Nedir tarlanın ucundaki sınır taşı
Bu barut bu ölüm kokuşlu gök ne
Hangi eller gelmiş bize sormadan
Günün karanlığından uzanmış ekmeğine
Nedir bu mışıl mışıl uyuyan çocuğun

Bıyığı terleyince cana kıyışı
Kan yıkayan suyun insanı boğuşu?
Bakalım güvercinleri yemesin atmacalar
Dokunmasın süzülen martıya doğan
Büyüsün kumrularca çocuklar
Elimizle kıralım ekmeği kesmesin bıçaklar
Bilinmesin Uzak Asya'dan gelenlerin vurduğu
Bilinmesin öldürecekse bir gün
Çanakkale'den ortaçağda geçenler Avrupa'ya.
Bilinmesin kimin kime kan kusturduğu
Bırakın büyüsün bütün çocuklar
Bu mavi sonsuzluğu kucaklayan uykuya
Kapansın bütün kapıları tarihin
Tükürün "kahramanlar"ın yattığı kuyuya.

KONAK

Yollar kıvrılır suyun akışınca
Uzar Meryemana'ya Maçka'dan
Çam kokusundan döşeli yollar
Bir destandır yazılı dağın göğsüne
İnsan ayaklarından.
Dolanır Zıgana'yı iki kol
Kop dağı'nı yumak yumak çevirir koşar
"Dağ nice yüksek olsa yollar üstünden aşar."
Umutlarımı çizgi çizgi yazmışım ayaklarımla
Güneşe kıvılcım yaydığım günce
Gönüllerinde mavi yorgunum
Gömülüyüm tozlarına dağ yellerinin
İner sarmaşıklı geceye.
Sildim gölgeleri sulardan
Gözlerimin süzgecinde bir soluk damar sıcağı
Başı döner yukarı uzanan ellerin.
Koparsa topraktan ayağını su
Yudumlar açlığı çocuklar
Sarının yorgunluğunda yoksun kimsesiz
Avuçların sürüngen umuşları
Gök ışık damzırır gözlerine bebelerin
Yumurcak yüreklerinde açlığın ağusu
Bütün yeşil alacası yaylımların damağında
Bekler Anadolu'yu kışlara

Bulutlarla taşınan bir açlık korkusu.
Geçecek bu kuraklık biliyorum
Örtecek üstüne mutluluğun yaygısını geceler
Emek sıcağında gerinenler uyanmadan
Soyulmadan ödünç derileri
Yağmur dolu bulutlar gelecek açık ellerle
Kuşluk güneşi mutluluk.
Uyanamaz bir daha yorgun uykularında
Toprağın özünü soran devler
Yer bolluk doğuracak gökler ışık
Bir umuş kuşluğu düşlere
Demir ellerinle bir bakabilsen
Bıçak çekişli gözlerin
Bütün korkuların ağırşağı
İnsan kayaların en yumuşağı.

YOLLAR

Ayaklarıma dolanmış sıcağı toprağın
Bir soluk damarlarımda gün açımlarına
Tutuşan yeşilin yalımları dizlerime
Söyler türküsünü yol oyalı sularda.
Yollarla alıştığım düşünmeye
Kendimle konuştuğum acımı sevincimi
Yollar bilir içimi gözümden sakındığım.
Ben yollara dökülmüşüm yol oğluyum
Yollar gider içimden sevdiklerime dolu dizgin
Yollar gelir sevdiklerimden gülüşlü
Kilimlerde yaşmakta oya
Tüter yüreğimin yamacında boydan boya.
Yollarda kalmış yol çeken gözlerimiz
Düştüğüm olur yollara bilmem neye
Yollarını bekleriz nicelerin
Yolcu yolunda gerek demişler kime ne
Aynı yolun yolcusuyuz dünyada.
Yol kavşağında bekleriz birbirimizi
Altıyol ağzında Dörtyolda
Gülhane yolunda Boğaz yolunda
Birer mektup okunur varlığımızdan
Gelmez kulağına kimsenin sesi
Yolunu keseriz yoluna baş koyduğumuzun
Bin can ile yolunca gitmeli yoldaşın.

Bir de yolunu bulmaya görsün kişi
Çekilir iş değil yolsuzluk
Bu yüzdendir kötü yola düştüğü tazelerin.
Gözlerinden bilinir güzelin yollusu
Tanrı yoldan ayırmasın kimseyi
Uzak komasın yol iz bilenden.
Her zaman tutulmaz eli yolda kalanın
Çok olur araba devrilince yol gösteren.
Yol vermez günü gelmeyince dağlar
Dilim dilim olsa yüreğin
Bir olur uzanır yüreğin
Bir olur yollar geçilmez.
Ne de koyar insana kış günü yol vermek
Bir de yoksa paran pulun.
Alır götürür gönlümüzden bir parça
Denizde yol alan gemi yükselen uçak
Yolda bilinir değeri yoldaşın
Yollar ayırır bizi birbirimizden
Yollar kavuşturur.
Yolda doğar üstümüze güneş
Sönecek ışıkların en güzeli
Yolda bilinmiş insan olduğumuz
Yolların en acısı son yolculuğumuz.

MERYEMANA

Bir dağ yamacı suyunca orman
Derenin eteğinden aktığı
Tepeler kayalar yalçın çıplak
Dağlar dağlarca dizili
Taşı insan kokar toprağı can.
Damlayan suyun beslediği bir inanç
Yüzyılların ördüğü kartal duruşlu kayada
Acı çekenlerin umudu
Yediden yetmişe belbağlanan tapınak.
Gözlerinden okunur yürekleri
Tavanda duru bakışlı Meryem
Yanında çizgiler inleyen İsa
Evren boşluğunda tükenik
Bir sancıyan gülümseyiş yüzlerinde
Eller işlemiş İncil'i taşa bilinmeyen
Yaşamak bir yaprak oynayışı yorgun
Aşındırmış yakarma taşını yüzler
Eller dudaklar bilmediğim
Görünmeyen insan izleri boşlukta
Yalvaran göklere açılan
Bir sessiz söyleyiş derinlere.
Dillerin döndüğünce mutluluk umudu
Soluklarında yorgunluğun buğusu sıcak
Kadınlar baş açık erkekler yalınayak

Bakışlarında dipdiri
Kayadan üçüz üçüz damlayan
Suya çevrili gözleri.
Derinliğinde bir yaşam duygusu
Dizilen umutlar duymayan kaya
Dalmışların bakışınca gözlerinde Meryem'in
Sessiz yakarışlara yürekler açık
Kaygısız yakınmalara Meryemana.
Duyguların yeşilinde çırpınan iççekişleri
Bir akış gözlerden ışık
Görmezlerin aydınlığa susamışlığı
Su çağıltısında bekleyişler
Kutlu oluktan içilen yudum yudum
Dilekler uyku sessizliği
Bir atardamar sıcaklığı yaşayan
Damlayan sularla tükenen insan.
Kimi kısır kimi inmeli kadın çocuk
Şişkin karınlar çarpık bacaklar bükük beller
Titreyen eller görmeyen gözler
Yaşamak tutkulu bir bekleyiş
Oluk taşında yamalar alaca yeşil soluk
İnsan sulara bağsız bağlanan
Çağlara yaslanan kayadan
Kim bilir hangi yanmışın çırpınışları
Çizgileşen oyasında
Yumuşatmamış çağlar yüreğini Meryemana'nın
Taşı delen su damlamamış içine.
Suya karışan tuzlu gözyaşları serin
Varmamış kulağına yakarışlar
Al yeşil yamalarda düğümler
Umutların bağlandığı
Yok ağrılarda durulma
Bir değişme bakışlarda.
Oyulmuş gözleri Meryem'in
Kurşun sıkılmış iki kaşın arasına
Damlayan su kaya bildiğimiz

Çoğalan kurşun izleri Meryemana'nın yüzünde
Boş umuda dolu kurşun.
Bir de yıl 1958 Alman kızı Dönte
Bedri Rahmi'nin öğrenci
Elele gezdiğimiz

AĞRALAKSA

Bizim yaylamızdır Ağralaksa
Maçka'nın Meryemana dağlarında
Çocukluğumda sığır güttüğüm
Çelik-çomak oynadığım
Komşu çocuklarıyla döğüştüğüm
Açık saçık türküler çığırdığım
kırlarında....

Uçururdu evlerin damlarını rüzgar
Bir yazbaşı, bir de güz aylarında...
Tepeden tepeye gerilmiş telleri
Kocaman bir çalgıydı dağlar
Bulutlardan iner
Bulutlara çıkardı uğuldayan sesleri,
Bu sesler dağların sözsüz türküleri....

Ne sığır, ne yayla, ne komşu çocuklarda oyun
Ne bire bin veren ananın elleri
Ne susadıkça içtiğim
içtikçe susadığım "Taşoluk"
Ne kırlangıç cıvıltıları, ne böğürtlen, ne mora
Dediğimiz morun yoğunlaştığı yemiş....

Bir özlemdir yaşadığım, etimde sıcaklığı,
Soluyuşlarımda derinleşen kokusu.
Bir taşın üzerinde kalmış yılan gömleği
Atılmış bir yana çocukluğum....

Bir daha yaşasam diyorum eski günleri
Bir daha kesse yeni biçilmiş otlar
Çıplak ayaklarımı çayırlarda,
Bir daha saklansam annemden korktukça
kızılağaçların altına,
Sazlardan düdük yapsam, fındıkağacından değnek
Dönsem çocukluğuma, binsem ağaçtan atıma,
Durduğum yerde dolaşsam bütün evreni.......

ÇAY

Güvercin kanı derler Anadolu'da demlisine
Bir tatlı burukluk verir içimi
Keyif gelir ardından....

Erzurum'da kıtlama derler
Bir şekerle birkaç bardak içerler.

İran yoluyla Çin'den gelmiş Anadolu'ya
dörtyüz yıl önce...

İlkin "şeriat" yasaklamış çayı, sonra
padişah
Kapatılmış bütün kahveler "ferman" üzre.
Bugün, Çinli'den çok içer çayı hacı-hoca
Dinde yasak zamanın işi,
çıkarın buyruğu,
Yarın yayılır, alışkanlık olur yasaklar
İnanç yasağını yararıyla saklar...

Türkülcşir dökülür dillere *Nazımı*
Çay içilir ramazan geceleri
Gün olur çaydan kısa sürer yasağı düşüncenin.

Konar güneşle pencereye bir kış günü
Siler karanlığı mutluluk...

Benim çocukluğumda çayla kahvaltı bilmezdi
köylüler,
Kahvelerde, varlıklı konaklarında geçerdi çay...
Bir gün dördüncü sıfında ilkokulun
Kasımpaşa'da
Kartopu oynamıştım arkadaşlarımla.
Öfkeyle çağırdı beni başöğretmen,
Baktı soğuktan kızarmış ellerime
Çekti kulağımı, itip kakarak:
- Sabahtan ne yedin?
demişti,
Korkutuyordu yükselen sesi.
İyi bir nesne yedim diyebilmek içni,
Patates yediğimi söyledim çocuk aklımla.
Güldü, gürledi başöğretmen:
- Zenginler oynar kartopu, senin gibi
Patates yiyen değil, sabahtan...
Oysa çay içmiştim ben de, korktuğumdan
Söylemiştim patates yedim diye,
Kızmazdı çay içip kartopu oynadığıma...

Çay, reçel, yumurta, kaymak, tereyağı, peynir,
Zeytin şimdi sabah soframızda
Açmıyor içimi bir ayranlı mısır çorbası gibi.

Yemek yetmez tadını çıkarmaya günün
Çayın yerini tutmaz içkinin en iyisi de
öyle gelir insana....
Eskiden Emirgan'da yudumlanırdı çayın
keyiflisi,
Orada toplanırdı sıcak geceleri varlıklılar,
Çay, nargile, kahve, dedikodu, çekiştirme,
Zamanı tüketmenin yoluydu büyüklerce...

Emirgan, bir anı bile değil geçmişten,
Nerde şiirli geceler, söyleşiler,
Korudan gelen bülbül sesleri,
Çiçek kokuları, küreklerin hışırtısı,
Ayışığının kırıldığı sular,
Ozanlar, yazarlar, bilginler, aydınlar,
İri çınarların kabukları gibi
çatlamış anılar.....

Bir de *yayla-çayı* derler güzel kokuşlu,
Boza çalan ot bilirim; tatlı bir uyku verir...
Onu kullanırdık yaylada
İkinci Dünya Savaşı'nda,
Üzümle çay içtiğimiz de oldu Anadolu'da...

Çok eskilerini bilirim çayın,
İran'dan gelir develer dizi dizi
konunca Şakir Ağa'nın hanında

Maçka'da, toprak kaplarda
Çaylar demlenirdi, dere kıyısında...
Bugün gözümde tüter o çayların buğuları
İçimi doldurur kokuları....

POLENEZKÖY

30 nisan 1978 di Polenezköy'de
Doğanın yatağında bir gelin
Sarı, beyaz papatyalar, kır çiçekleri,
Sevişmenin çılgınlığı vişnelerde,
Erikler, elmalar, armutlar, hanımeliler,
Kimi kızlık çağında, kimi çocukluk....

Gençler, çınarlı kahvede, çay, tavla,
Madamın bahçesinde rakı sofrası,
Çağı geçmiş iri menevşe kokuşlu kızlar,
Güneşle doğa, umutlar, kuş ötüşleri...

Yaşamak; bütün günü, bir solukta
Gözle, gönülle, duyuşla,
Evde kalmış bu güzel kızlar arasında....
Yemyeşil çimenler kardeşçe
Birbirinin kanına girmeyen otlar,
Özlenen, imrenilen mutluluk
onların yaşadığı yanımızda.

Bu küçük çayırda, bütün insanlardan çok otlar,
Koca dünyada savaşsız, kansız, bıçaksız
yanyana
İçinden ot olmak gelir insana...

Kızlar delişmen, kızlar tutkulu,
Erkeğe susamış iri kalçalar, öksüz göğüsler
Dilin diyemediğini gözlere söyleyen...

İri papatyalar birer gözdü,
Güneşin balını emen aydınlığın süzgecinden
Korkusuz bakışlarında bir türkü
Sessiz gürleyişle yankır günün dilinden...

Mehmed, Hugghet, İmren, Rahmi bir de ben
Ötekiler bilmediğim, ilk gördüğüm kimseler
bizimle bir yerdeler...

Dolgun kalçalar, taşkın göğüsler
Başımı döndüren süzgün gözler
Hepsi Cerrahpaşa'nın öğrencileri.

Gözler, gönüller ayrı,
Bu çayırda bizi birleştiren kır
dinleyen, anlayan içimizi.

Geçen yılın otları değil bu otlar
Biz geçen yılın insanları.
Çiçekler gibi yenilenmiyor insan
Düşünceden öte dil konuşmuyor zaman.
Susamadan yaşamak yarınlara ölüm
Öyle söylüyor doğa...
Bu kır bir bal şurubudur uykuyu sunan
İmren'e, Hugghet'e gözlerin ucundan...
Bu kır bir gelin duvağı sevince
ip atlayan kızlara....

Benden ayrı bir dünya
Ağarmış saçım, sevdalı başım..
Birden silesim geldi geçmişi
              susadım yirmi yaşıma
Acıktım onsekizin öğlesinde
Çiçek dererim ancak
Bildiğim türküler bile yabancı...

VARGİTÇİÇEKLERİ

Çocukluğumun tomurduğu yaylalarda
Çiçekler biterdi güz aylarında
Soğukların gelişini bildiren
Morumsu zambaklara benzeyen
Bir gülüştü serpilen çiçekler
Sararmış otlar arasında kırlarda
Dökülmüş yapraklar çalılıklar
Üzüntüye yakılmış birer ağıt
Toprağın ayrılık türküsü dağlarda.

***

Yayladan göçüş günleri sesten öte bir duyuş
İnsan sıcaklığında yumuşayan çocukluk anıları
Bir ışık dünyasının maviliğinde yorgun özlem
Geleceğin boynunda süstakıları.

***

Vargitçiçekleri bir düğün sonrası
Kemençe türkü horon
Harmanın sessizliğinde yürüyen karanlık.

***

Ne sarı ne yeşil ne kızılcığın bakışı
Korkuyu besleyen esintiler öfkeli
Vargitçiçekleri komarların arasında
Maçkalı bir gelinin yayla dönüşü.

***

Bir sevgi gözdür doğaya bakan
Özgürlüğün bıçak sırtında çevrintisi
Ölümün dudağında bağımsızlık
Güz dönemi yayla moru.

KÖYCEĞİZ KOYU

Azra Erhat'ın anısına

Mavi dilinde suların
Akan bir Anadolu dünden bugüne
Likya, Karya, Roma, Bizans, Osmanlı
Daha nice söylenmedik türküler
Kaya mezarları, tiyatro, sağlık ocağı, sunak,
manastır.
Sarı sazlar oyalı koy
Bir yaşmak denizin işlediği
Yeşil tepelerin eteklerine,
Bir tarih bizimle bizden uzak...
Kim bilir hangi türkülerle dokunmuş kilim,
Hangi sevgiler karışmış ilmiklerine
Hangi toprak boyası, hangi yün,
Tuğlada, kayada, mermerde
Bir uygarlığı yazısız söyleyen.....
Bir elinde dün birinde yarın
Emeğin tadı, gözün ışığı....
Bebeğe süt veren ana
Toprağı besleyen *Kübele.*
Denizde, karada, gökte
Çağların süzgecinden inen
Nice ninniler söylenmiş bizden.

Şimdi *Mavi Yolcular* bu koyda
Kucaklayan bir Lidyalı güzeli,
Uzun giysileriyle salınan Karyalı kadın
Gezinmiş, yıkanmış bilmediğim.
Bu toprak, bu deniz, bu gökyüzü, bu yağmur,
Bu güneş öykü, bu destan
Işığın dudağından boşalan.
Apollon bakışlı bir delikanlı
Bir *Artemisia* yürüyüşlü kız
Toprağımız Anadolumuz.

SESSİZ KONUŞMA

Ayak sesinden tanıdığım bakışların
Bir de konuşmaların mis kokulu
Bütün canlara gülen yüzün
Yüreğin açık kapı
Dilin susamışlara bir içim su
Düşüncelerin çanağında
Yaşamak seninle güle güle
Denizde karada gökte.
Arınmak kuşkulardan kaygılardan
Yanında, bir bulutsuz göğün altında
Uzanıp can kokuşlu maviliğe sere serpe
Sevginin memesinden emerek mutluluğu.
Işık yağarken toprağa gözlerinden
Bir elin başak bir elin asma
Vurur yüzüme sıcaklığın
Dolanır gövdemi damar damar
Bırakıp giderken uzaklara kendimi
Aradığım sendin içimin boşluğunda
Daralan bir evren eli boş döndüğüm yolculuk
Biraz candır anamın sütünden
Biraz unuttur insan....

Beklemeden çağrısını doğanın
Tükenen bir umuşun kıskacında
Bir demet kara gül gibi
Sunasım gelir canımı toprağına...
Sen Anadolu kokuşlu
Marmara gülüşlü
Karadeniz oynayışlı
Boğaz salınışlı
Akdeniz bakışlı
Sakarya yürüyüşlü

Kıvrılışların Kızılırmak.
Pasin yaylasında mor koyun....
Kim bakmış ellerine
Düşlerine kapılmış gözlerinin
Bilmediğim bir sevginin suyunda
Kimdir anılarında yüzen
Bir Asyalı göz müdür sana değen?
Sen çekiç başlı, elma gözlü, yayla sağrılı,
Geceleyin kayan bir yıldız gibi koşan
Atlarla geçtin yüreğimden
Gözlerimde nal izleri
Kulağımda sesin
Uzaklaştın yayılan dalgalar uçan kuşlar
Isınan petekten damlayan bal
Yavaş yavaş çıkan can gibi....
Karardı gözlerimde gidişinle gün
Uyuyan bir orman gibi.
Mor menevşe yeşil yonca
Üzüm gözlü, buğday duruşlu, gelincik yumağı
Daha nice bitkiler kokusu duyulmayan.

Hitit yakarışında *Kubaba*
Olympos türkülerinde *Kybele*
Arab'ın *Kıble*'si karataşa dönüşen
Bugün kızların adın *Sibel*
Yastığım, yatağım Anadolu'm.
Bu dağları seninle sevmişim ben
Bu canları seninle tanıdığım
Bu toprak bu delişmen güzel
Akarsuyun türküsü toprağın yeşiline
Balın tadı sütün kokusu
Ayvanın sarısı narın kızılı
Kızılcığın kanayan elisin
Seninle yazılmış Anadolu
Sen tanrı
sen tanrıça
Varlığım Anadolu.

BİLİNMEYEN ANADOLU

Dağlar, akarsular, göller Anadolu'da
Öğrenmeden insanoğlu konuşmayı daha
Esenyellerle söylenen ağaçların türküsü
Çiçekler ninni çekermiş geyikler oynaşırken
Yaylımlarda, güneş uyutan uyandıran doğayı.
Kuşlar, sürüngenler, yırtıcılar, yabanlar
Üleşmiş yeryüzünü gönüllerince.....
Günün birinde taştan çıkan kıvılcım ateş
Kuş kanadından ses vermiş insanoğluna
Ses sözü yaratmış söz konuşmayı.
Tarlalar, ekinler, evcil bitkiler yokmuş daha
Büyük bir sofra yeryüzü
Bulduklarını yiyen içen insanlar
Yaşamak savaş, sevişmek barış
Toprak döşek gökyüzü yorgan
Bilinmezdi geçen zaman....
Ne yazı bir yapıt insanoğlundan.
Hattiler bilinenlerin en eskisi
Sonra Hititler sayıya sığmayan canlar
Yaşamış Anadolu'da tarihin göremediği.
Toprak söylüyor bu gerçeği sessizliğin diliyle
Küçük yontular, çanak çömlek süsleri,
Sunu kapları, süstakıları
Kazılardan çıkan insan kokuşlu kalıntılar
Anadolu'da tarihin ötesinde tarih var....

ANADOLU BİR SÖYLENCEDİR

Dağlar çağlarla çağlar dağlarla
Uzayan Anadolu
Sular tarihle tarih sularla
Yaşayan Anadolu
Canlar masalla masal canlarla
Dolaşan Anadolu
Ozan destanla destan ozanla
Okunan Anadolu
İnsan sanatla sanat insanla
Varolan Anadolu
Dil düşünceyle düşünce dille
Konuşan Anadolu
Yaşmak sevgiyle sevgi yaşmakla
Boyanan Anadolu
Çorap özlemle özlem çorapla
Dokunan Anadolu
Ölüm ağıtla ağıt ölümle
Yuyulan Anadolu.......

SU

Karakılçık ekmeğinde buğu kokuşlu
Ayva olmuşunda sarı
Asma yaprağında yeşilim benim
Işıldayan kıvancı gözlerimin açığı
Üzüldüğümün ıslak sancısı
Turnagöl yaylasında rakı şişesini çatlatan
Meryemana deresinde köpük oyası
Sarı buğday başaklarında gülen
Elma kızılında pırıl pırıl
Bayburt kiliminde toprak boyasına dökülen....
Ağlayan Anadolunun ışıyan gözü
Bir türkü Hitit sıcağınca Kızılırmak'ın
Frigya çobanlarının serinlediği...
Yüzlerce söz vermiş ellerimize
Güldüğümüz sevdiğimiz ağladığımız
Gerdek gecemizin ilk sırdaşı
Üzümün kandaşı rakının yoldaşı
Ölünün sonu dirinin başı
Anamın bir südü bir de gözyaşı...
Thales'in gözünde evrenin özü
Poseidon'un at oynattığı
Dionysos'un asmadan emdiği can
Damar damar akışırken yaşayan insan...
Anamın gelin göğüslerinde beslendiğim

Kirazayı yağmurlarından ekinlere kan
Sarısalkımları buram buram kokuşturan
Vargitçiçeklerinde mor boyalı su....
Sular görmüşüm sulardan yüce
Ulu dağlardan savrulan akan
Anadolunun unutulmuş göğsünde
Yeşile türkü çığıran...

MAÇKA'NIN SESİ

Osmanlı'nın Trabzon Sancağı'ndan öte
Gümüşhane'ye varmadan daha
Zıganalar'ın berisinde dağın ucundan
Denize bakan yeşilin üstünden atlayıp maviye
Yaylalar dizilir gelin alayınca tepelerden sıçrayarak
Görkemli bir odalık gibi Osmanlı hamamında
Sağmal inek; yağıyla peyniriyle, sarı çiçek balıyla
Bir de Saray'a doğan vermekle yükümlü
Mor çiçeklerle donanmış dağ otlaklarında
Beslenen ak memeli dolgun inekleri vardır;
Altuna çalar Kirazayı'nda yayığa çekilmiş yağı.
İnsandan önce dağlar seslenir burada
Birbirine kıvrımlı doruklarından.
Burada, akçaya tutsak değil, oynayan tepesinden tırnağa,
Horon'a yiğit doğurur doğanın dölyatağı.
Kemençe, horon, bıçak burada
Birbiriyle sarışıp sarmaşarak
Gelir topukların döğdüğü harmana.
Burası birbirinin yolunu kesen
Önceden denize varmak için yarışa giren,
Dağların konuştuğu yerdir;
Saraylıların değil ayaküstü sürünenlerin bildiği.
Görkemli yoksul yüreği dağlardan
Nice ekmeğe susuz

Ne günü gündür ne gecesi gece.
İşte, gözün uzağından, burada
Dağa yaslanmış köylerin birinde
Ömer Kayaoğlu derler bir ozan
Bakarak anasının topraktan süt sağan nasırlı ellerine
Dökmüş içimizi yüreğinden kemençe tellerine;
Şiirinin insan sevgisine susayan diliyle.
Köyde fırından yeni çıkmış buğulu bir ekmek gibi
Gözümüzde tüten sıcaklığı geçirmiş
Sözün süzgecinden süzülen şiirleşen türküye.
Bu türkülerle yıkanmış özlem kokuşlu sözleri
Üzerinde ince yağ kabarcıkları yuvarlanan
Yeni bir yayık ayranına doğranmış ekmek gibi
Çiğnercesine dudaklarında mırıldanan
Ablamın dolardı gözleri.
Yayığın yanında doğmuş ablam
Yayığın yanında büyümüş
Anlattığına göre büyüklerimiz anamla babam
Onlardan bilirim
Ben de yayığın tadını
Bilmeyen bir kadın görürsem irkilirim.
Bıçak kemençe horon yayık ayran
Türkünün ayak sesleriyle gelir
Ayak sesleriyle giderdi harmandan.
Anımsamak yaşamaktır o günleri
Suya susamış kuru toprak gibi
Köyüne susamış ozan....

ANA TANRIÇA

Can emzirmiş toprağa
Memelerinden kocaman
Bir büyümüş bir büyümüş Anadolu
Karnını güneşle doyuran sular
Yediveren buğdaylar karakılçık
Göller ırmaklar
Ağacın türküsü yeşil
Arpanın sarı
Elmanın al.
Bir tanrıdır gülen üzüm
Uykuların en güzeli
Bir kara bir sarı salkımla gelen
Avuçlarında yaratmanın tadı
Toprağın damarında can suyu
Gökler yaşam soluduğun.
Delişmen kızılı gelincikler
Gelin memesinin ucu kızılcık dalda
Bir güler çiçek olur Ana Tanrıça
Bir güler yemiş.

KURBAN

Ne biçim bayram
Kanla mı sevinir güler insan
Ne suçu var karagöz koyunun kesilmeye
Bir mutlu günün ışığında yüzülmeye
Kansız bir tanrı gerek bize
Bıçaksız kurbansız olsun güldüğümüz
Sularca dökülelim birbirimize mutluluğa
Kandan arınmış çıkalım kuşluğa..
Işıklar vurmalı yarınlara
Bıçak değil ışıldak tutsun eller
Kan değil can sunalım birbirimize
Aydınlığın yıkanmış elleriyle
Sevgi dokuyalım
Kaçalım bütün kanlı bayramlardan
Kanların buğusunda çırpınan dilsiz canlardan
Kanın akmadığı
Bir yere gidelim aydınlığın bitmediği...

YOKSUL OSMAN'IN TÜRKÜSÜ

Ben
Bir suyun akışınca büyüyen
İnsan ayağı basmamış ormanlarda
Bir yaban asması
Kocaman kayınların yapraklarından sızan
Güneş ışıklarına korkulu gözlerle bakan
Unutulmuşum Anadoluda
Ben bütün bırakılmışlığın ötesinde
Bir ekmeği dörde beşe
ona yüze bir de ötekilere bölmüşüm
bir dilim ekmeğin kokusunda
üç kişinin kanına girmişim.
Ben ekmeği taştan
Suyunu tırnaklarıyla topraktan çıkaran
Kurağa tutulmuş toprakça yarık ayakları
Maçka'nın Meryemana deresinde
Adı seçim günleri sorulan kimsesiz Osman
Ben altı lira yol parası için
Babası yıllarca dağlara düşmüş
anası üçüncü kocasından
onuncu çocuğunu doğurmuş
kadının birinci oğlu.

Ben kuru mısır ekmeğini bütün komşularıyla
Taşoluğun başında katıksız yiyen
Ayakta sürünen "efendi"
Onu bırak ağam yol uzamasın
Bağlayın damarları birbirine
Bir yürekte vursun canlarımız
Akacaksa boşuna gitmesin kanlarımız.

UÇARSU

Karaçamların altında yatmışım
Bakar dururum kayadan dökülen suya
Serinliği vurur yüzüme
Su akar ben dururum
Suyun sesi geliyor kulağıma duyuyorum
Su akıyor ben duruyorum.
Doğada yanyanayız ikimiz
Kesilmiyor akışı suyun
Yenileri geliyor giden damlaların
Bir eksilme yok onda
Gelmiyor benden gidenler bir daha
Ben de gelmeyeceğim
Sökülecek gün mavisine çakılmışlığım
Yeşile vurulmuşluğum bitecek biliyorum.
Suyun yerine koymuşum kendimi
Bir damlayım kişisoyunca
Avuntunun oyasında
Ayva sarısı bir gecenin döndüğü güne karşı.
Kimse bilmiyor akıp giden suyu
Bakmıyor susamamışsa yüzüne bile.
Bir türkü söylüyor inceden bilge su
"Kişi yaptığında yaşar su aktığında
Ardımdan gelenler sürdürür beni
Boşuna değil emeğim yaşadığım".

Işımalar görmüşüm suda
Yap diyor elinden geleni doğa
Uzayan yarınlara giden
Bir ışık da sen tut koşanlara
Suyun akışınca yarışanlara
Su akıyor ben duruyorum
Suyun akışınca tükeniyorum...

KISACIKLAR

ZURNACI EMİN'İN ÖLÜMÜ

Zurnacıydı
Zurna çalardı
En sonunda
Zurnasını çaldılar.

- Anı: Zurnacı Emin, benim lise yıllarımda (1944-1948) Şehzadebaşı kahvelerinde zurna çalarak geçimini sağlardı. Bir gün kahveye geldiğinde zurnası yoktu. Arkadaşlar, sorunca, zurnasını birisinin çaldığını söylemişti. Bu olaydan birkaç gün sonra, Zurnacı Emin'in öldüğünü duymuş, çok üzülmüştüm.-

SUMRU

Sandalyenin üstünde
Yana kaymış eteğin
Niye gülüyorsun?

DEĞİŞİKLİK

Senin güzelliğin üstünde
Benim erkekliğim
Sen aynaya bakar böbürlenirsin
Ben de rakı içer
nara atarım.

IŞIKLAR

Işıkları yakmayalım dedi
Komşu pencereden görürler bizi
Işıkları söndürdük
Gözetledik komşuyu
Ne güzel işleri vardı
Unuttuk işimizi.

SEVGİ

Sen bana aksan
Ben sana
Karışsak kana kana...

BİRLİK

Bir yürek olsak ikimiz
Gözlerimiz bir
Ellerimiz bir
Ne yorgan ne döşek
Ölesiye sevişmek..

SABAHATTİN EYUBOĞLU

Yaşadım
Karşı çıktım bütün sömürülere
Öldüm
Sömürülmekteyim dostlar elinde.

YUSUFÇUĞUN TÜRKÜSÜ

Kirazayı geçmiş Emine'm
Ne yeşerdin ne tomurdun
Kafulun arkasında
Kurudun imamın tabutu gibi
Ararsın bu gençliği.

SEMA

Bir kadın
Sarışın ışınlar gibi
Omuzlarından saçları dökülen
Bakarken öldüren
Gülerken dirilten
Bir kadın
Ben ona susadım.

TÜRKÜLER

Sana söylenmiş bütün türküler
Duyduğum duymadığım
Seninle başlayan seninle biter
Akşamları yolculuğum.

GİDİŞ

Gelir geceye benzemeyen karanlık
Ne bir bulut serinliğinde yansıyan adın
Ne şiire sığmayan tadın
Kalır, gündüzün ötesinde yaşanan özleme..

Ağustos 1985

AKŞAM

Güneş döner yavaş mı yavaş
Damarda dolaşır gibi kan
Öyle bırakır gider gün
Tükendiğini bilmeden insan.

KEMALLER

Vatan şairi Namık Kemal
Ulemadan İbnülemin Mahmud Kemal
Park Otel'de Yahya Kemal
Cumhuriyet şairi Behçet Kemal
İlâhi Mehmed Kemal....

ÖĞLEÜSTÜ

Dün öğleyin işyerinde
Gözlerim karardı denize bakarken
Uzakta Karadeniz Boğazı
Açmış kollarını geliyor üstüme
Güneşe susayan bir akrep
Soğukluğu duydum avuçlarımda.

YERGİ

Kızmıyorum artık
Kızamıyorum sana
Ağlamıyorum mektuplarına baksam da
Unuttum seni
Unuttum
Yaşamak değişmektir.

UYKU

Uykun olsam uyusan beni
En uzununda gecelerin
Delisi olduğum gözlerinde
Erisem karışsam bakışlarına
Benimle baksan bana
Sana baktığım gibi
Seni gördüğüm gibi...

GERÇEKÜSTÜ

Işıklar yıkanmış aydınlığında
Arınmış seninle düşüncelerim
Isınır güneş yoğuran ellerinden içim
Uçarım olduğum yerde sonsuzlara
Yüreğimin avucunda gözlerim
Sana baktıkça varım.

PAZARTESİ

Bir türküde toplanmıştık
Bütün kapılar açıktı birbirimize
Altımız yer üstümüz gök
İçimizde sevişmenin özlemi
Senin gözlerin konuşuyordu
Benim ellerim.

DAĞ

Sana çıkarım
Bir yılan gibi sürünür çağın ucundan
Yükselişim sana
Düşlerimin *Sisyphos* basamaklarında
Yüreğimi dağıttım sevdiklerime
Kanat aldım onlardan
Seven yükselir sevildiğince..

AYTEN

Ayten geldi bize dün öğle üstü
Öptüm yanağını boynunu
Alındı mı, üzüldü mü bilmem
Gidiş o gidiş.

NURCAN

Oturuyorduk karşılıklı
Nurcan arkaya atmış saçlarını
Sıcaktı, açıldı göğsü, koltuk altları
Sokuldum ona güldü
Dedi rahat dursana.

EMEL

Dolaşıyorduk Emirgan korusunda
Güneş vuruyordu göğüslerine
Açık, iri, takıldı gözlerime
Gülüştük ikimiz de
- Önüne bak önüne. -

ANADOLU TÜRKÜLERİ

Bu türküler var ya bu türküler
Erimiş özlemlerin sesidir kulağınıızda
Ayrılık gecelerinden damlayan anılara
Şiirin sularında yıkanmış duygulara.

DÖRTLÜKLER

DÖRTLÜKLER

Kocaman bir çınardım çorak toprakta
Yediveren gül gibi kuru yaprakta
Denizlerin beklenmeyen sağnağı
Anadolu'dan bir güneş, Anadolu karanlıkta..

***

Ne güzeldir bu çiçek ey can
Kimdir kokusunu bizden önce duyan
Halkın yüreğinde kökleri yeşil
Yasaklara karşı koyan, kanayan.

***

Benliğimiz Araba, Hinde tutsak
Bir kokuşmuş yığın neresinden baksak
Fas'tan fes, Süryani'den çarşaf, İran'dan sarık
Başka toplum kalmamış el açacak.

***

Nerde, gerçeği görüp ışıyan göz nerde
Geceyi güne çeviren öz nerde
Karanlıkta boğulan bir toplum
Aydınlığı sunan güçlü söz nerde.

***

Gün dönüyor akşamın alacasına
Konan bir baykuş ülkenin bacasına
Ben geleceğin güvencesiyim diyor
Halka göz kırpıyor utanmazcasına.

***

Birkaç delinin elindedir ipimiz
Başımızdan daha boştur cebimiz
Bir tutam otun ardınca giden koyun gibi
Mezbahanın yolundayız hepimiz.

***

Gün uzanmış karanlığın eteklerine
Eşekdikeni kokluyoruz çiçek yerine
Bundan iyisi can sağlığı diyor bir çakal
Kemik yalatıyor mahalle köpeklerine.

***

Neden dallar eğilir karın yokluğunda
Yazan ellerde bir titreme var
Bir ermiş sesleniyor göklerden, diyor ki:
Adam mı kaldı sövülecek kadar...

***

Otuzüç yılda bütün ülkeyi satmış yabana
Bir mezarlık yer ayırmış yüce Türk milletine
Buna karşın nice bilgin, nice aydın geçinen
"Ulu Hakan" diyerek gitmiş eşek cennetine.

***

Bülbül ötmüyor korularda
Yakacak çalı çırpı topluyor çocuklar yalınayak
Leylekler çekilmiş ağaç oyuklarından
Gecekondusu yıkılanlar barınacak.

***

Bu güneş bildiğin güneş değil ey "yâr"
Bırak Kıbrıs şarabını *Selim-i Sânî*'nin
Bir yudum su ver İstanbula Çekmeceden
Bir ekmek türküsü söyle açlık üstüne.

***

Unut Şeyhim Şataraban ninnilerini
Bir bardak süt bekler ağlayan çocuk
Üç kişi vurulmuş altmış kurşuna
Görmemişiz böylesini "devr-i felek"te.

***

Koy "lâhurî şalları" bir yana sevdiğim
Birer don yapalım rizebezinden gücün yeterse
Kefensiz gömülürmüş "şüheda-yi kiram"
Biz donsuz ermişiz desene.

***

Bir gün geçiyordum Edirnekapı'dan
Ötüşüp duruyordu *Hayyam*'ın kumruları
Buğday ekin diyordu çocuklar için
Ölülere vermeyin en güzel toprakları.

***

Bir âh ile gökleri yakmak iş mi *Fuzûlî*
Bir telefonla milyonlar vurulan çağda
Üç günde bir doyurursan karnını
Seven de sevilen de sensin dünyada.

***

Bırak şu Acem şalı seccadeyi
Bir hasır bulabilirsen ne mutlu
İnsan gördüğünü düşünmeli duymalı
Gerçek başka değil yaşamdan.

***

Anlamıyorum seni *Akif*
Öyle uzak öyle boşluktasın
Neylesin Çanakkalede kefensiz *Mehmet*
Mekke'de açılan kucağı.

***

Geç "Ada sahillerinde" beklemekten
Ne yiyecek Kumkapı'lı *Nazime*'nin beş çocuğu
Bu bayram üç aydır içerde babaları
Simit satarken yakalandı diye.

***

Sokaklara dökülmüş kediler
Dudakları kızıl mı kızıl
Demek ciğer yediler
Korkmayın kara sıçanlar.

***

Bir çizgi çekilmiş üstüne kayanın
İki kaş arası can iki kaya bir
Güneş doğar yürek çizilir
Ay doğar can gerilir.

***

Bilir misin o günlerin tadını söz değil
Erimiş şekerdi dudağından dökülen yumuşak kıyıda
Çekinirdik, ürkerdik seslerinden dalgaların
Üstümüze gelir sanırdık gözetleyen biri suda.

***

Bir çınar vardır Emirgan'da
Çay içtiğimiz altında bir yaz akşamında
Üstüme düşen yaprağı dedi ki bana:
Kalmış mı geçmişin tadı damağında?

***

Tükenmiş feyzi eslâfın tarâbgâh-ı muhabbette
Ne şi'r ezvâkı kalmıştır ne Yahya'lar ne Bâkîler
Bugün hüzn-âver-i siklet olur meyhâneler cânâ
Çekilmiş bezm-i işretten "sebû-endâm sâkîler".

***

Rûhumda yanan ilâhi bir nûr gördüm
Görseydi gözüm sanırdı billûr gördüm
Tarif edemem sevip de gördüm çünkü
Dünyâyı hayâl içinde mahmûr gördüm

1951

***

Gece kim hâneme pür şevk ile cânâne gelir
Diyemem sırr-ı derûnum dile cânâ ne gelir
Zâhidin aklına tesbih ile seccâde düşer
Arifin gönlüne cânân ile peymâne gelir.

***

Din, kitap, iman bulunmaz bende Allah aşkına
Kan dolaşmaz içki varken tende Allah aşkına
Şimdi nâmûs ehlisin kırkbeş yıl evvel tekkede
Az mı halt ettin a şeyhin sen de Allah aşkına.

***

Neşve salmışken bütün eslâfa ikrâmın senin
Nerdesin ey sâkî nerde pür-sürûr câmın senin
Bir harâb-âbâda dönmüş Göksu, Sad-âbâd, İrem
Söndü kandîl-i mahabbet geçti eyyâmın senin.

***

Yeni bir bezmi safâ bu feleğe fer veririz
Çeşmi mâzîye bakan rehbere yol gösteririz
Şimdi mürşîd-i kemâl oldu cihan üzre zaman
Biz de gülzâr-ı maârifte çiçek devşiririz.

***

O canlar kim hayâl-i hayr eder meyhâne bilmezler
Ne kâfirlerdir onlar kim ibadet-hâne bilmezler
Çekenler lâl-i şîrînden o şûhun bâde-i aşkı
Aceb mestânelerdir meşreb-i peymâne bilmezler.

***

Esmeden bâd-i kemâl keyfini bulmaz düdüğüm
Cehl ile nâil-i her-mertebe olmaz düdüğüm
Mösyö-pardon o madam sırrına vardım jö vu zem
Böyle kültürle hemen arşa çıkılmaz düdüğüm.

***

Zaman gitmiş, mekân gitmiş, kadeh -kârân-ı can gitmiş
Hevesden gayri dillerde efendim bak nemiz kaldı.

***

Zinde kıldı nây ile Mevlâyi Mevlânâ-yı Rum
Buldu izzet nây-i Mevlânâ ile Mevlâ-yi Rum
Alem-i nâsût-i aşka mahz-ı yezdandır beşer
Sînemiz fülk-i melâmet gönlümüz deryâ-yi Rum.

1958 Çemberlitaş

ESKİ TELDEN

GAZEL

Düştük reh-i melâmete semt-i Necefteyiz
Dürriz ki sanki sine-i genc-i sadefteyiz
Bezm-i semâ dedikleri atlıkarıncadır
Biz şimdicek ne ûd ü ne nây ü ne defteyiz
Vardık diyâr-i işrete çekdik kadehleri
Rabbin gözünde şimdi muallâ hedefteyiz
Kaht-ı gıdâya uğramadan ölmesin deyu
Bîçâre türkologlara bezl-i alefteyiz
Yahya Kemâl'e peyrev olan yâvehân gibi
Dîvân yolunda biz de o köhne kenefteyiz

GAZEL

Abdulbaki Gölpınarlı'ya

Rindiz makam-ı arşa kurulduk safa budur
Serrişte-i muhabbeti çözdük beka budur
Allah içün kadeh-keş-i bezm-i Muhammed'iz
İhvan içinde şimdi reh-i i'tilâ budur
İnsanla başlayan gene insanla son bulur
Herkes yarattığında yaşar mâcerâ budur
Allah esirgesin bizi Yahya Kemâl'den
Türkün bekası uğruna gerçek duâ budur
Bâkî Bey'in terânesi bitmez ömür biter
Erbâb-ı zevk içinde çekilmez belâ budur
Bir mevlevi gülâmına yüzvermedin gönül
Pir oldu köhneleşti mukadder cezâ budur
Evvel de çar-darb idî ahirde lihyedar
Evvel yesar ü şimdi yemini riyâ budur

***

Yetiş ey sâki-i gül-çehre getir bâde getir
Yârı âğûşa getir tâze getir sâde getir
Bize bir yâr-i dilârâ ile peymâne yeter
Varsa gönlünde bizim de yerimiz yâde getir
Dostlar gitti çekilmez bize bir yük bu yaşam
Eski canlardan eğer var ise dünyâde getir
Bister-i dilde garîbâne yatır haste-i can
Pür-devâ lâl-i şeker-bârını imdâde getir
Yine pek saçmalamış bâde haramdır diyerek
Bize sen bâde getir müftüye seccâde getir

GİZLİDEN GAZEL

Can ipliğinden aşkımı örmüş örülmüşüm
Tel tel dağılmışım gene sökmüş sökülmüşüm
Aldırma gün döner gibi sevda gider gönül
Ben bir suyum ki yollara dökmüş dökülmüşüm
Mavi bakışlı gözlerinin tatlı rengini
Can imbiğinden içmeye süzmüş süzülmüşüm
Göğsünde düğme düğme tomurmuş umuşlarım
Bir bir o gizli bağları çözmüş çözülmüşüm
Ardınca ince ince bu candır akıp gelen
Eller sanır ki dağlara sürmüş sürülmüşüm
Bir gizli iş mi kaldı bu dünyada ey güzel
İsmet Zeki'yle ben seni görmüş görülmüşüm

***

Zevk alda gönül meykede rindânelerinden
İrfan saçılır dillere peymânelerinden
Meyhâneye gel secdeye varmakta felâh yok
Hakkın sesini duy hele mestânelerinden
Boş geçmede yıllar yine "Yâ Râb" diyerekten
Yüzdöndü Hudâ savmaa dîvânelerinden
Kaldırdı kıçın toprağa yüz koydu zavallı
İmdat umuyor muşmula efsânelerinden
İsmet nice yıl tekkede çok çam devirirken
Yar olmadı aklın sana geçtin nelerinden

****

El tutmasa dil sussa gönül özlemi bitmez
Bir gözleri âhû gezinir düşlerimizde

***

Gönül andıkça Boğaz seyrini cânâneleri
Dolaşır her gece hicrân ile meyhâneleri
Şimdi yok eski safâlar bize gülmekte zaman
Unut İsmet nice yıllar yediğin naneleri

BİR AT ŞAHA KALKIYOR

Yılların vurduğu kırbaçla coşup şahlanıyor,
Yıldırımlarla yarışmakta, uzaktan uzağa,
Bir ateş yağmurudur, düştüğü yerler yanıyor,
Aksi vurdukça kıvılcımla şafaktan şafağa.

Bir ışık mahşeridir, şimdi dudaklarda sabah,
İnce seslerle derinden dolaşır perdeleri,
Belki her sevgilinin aşkı hayalinde İlâh
Olmanın verdiği kudretle atılmış ileri.

***

Geldi dün sohbete bir gözleri âhû dediler
Ehl-i diller bakarak vechine "Yâ Hû" dediler.

***

Gel sohbete çek sâgarı hem-hâl olalım gel
Neşven gibi dilden dile seyyâl olalım gel.

***

Ne ibramın ne ikramın ne eyyâmındır ey sâkî
Harâbât-ı hayâlîden kalan nâmındır ey sâkî.

***

Tükenmez seyl-i ilham böyle sen şûhâne durdukça
Kadeh-kârân-ı sohbette be-yed peymâne durdukça.

DESTAN

YILDIZ

Ferman eyledi Mehmed
Konstantiniyye Türkün olacak
Dağ üstüne dağ yığılsa
Sur üstüne sur kurulsa
Ferman padişahın alınacak...
Alnı beyaz akıtmalı küheylan
Dolu dizgin Üsküdar'a karşı
Asyaya uzatmış bir elini, birini Avrupaya;

Hisar kurdurmuş hisar üstüne.
Varsın geçilmesin sular zincirlerden
Dağda yelken açsın kadırgalarım,
Gıcırdayarak yağlı dökmelerin üstünde
Hız alsın tekbirlerden...

Gülle atıldıkça gülle üstüne,
Uğultular duyulmuş surlardan,
"Allah Allah" diyenlere karşı
Ahlar işitilirdi tekfurlardan.
Dalkılıçlar çekilmiş pırıl pırıl
Yıldız yıldız yanan gözlerle,
Yıldızlara karşı ümmet-i Muhammed
"Sure-i feth" okumuş geceden;
İslamda sefer kâfir üstüne

Kaynaşmış yediden yetmişe dek,
Palalar güneşte yalap yalap
"İstanbul alınacak",
Ulubatlı Hasan'ın dilinde bu peygamber sözü,
Göğsünde ayet gibi yaralar
Dikmiş sancağı kaleye can bahasına....

"Bismillah", "Ya Ali", "Zülfikar"
Yazılı dalkılıçlar
Bellerinde sipahi ağaları
Surlardan içeri,
Dizildiler Ayasofya'da..

Bir "Besmele"yle İkinci Mehmet
İndirdi bütün görkemiyle İsa'yı kubbeden
"Sıra senündür" dedi "Ya Muhammed".

Buyurdu "kıbleye dön" diye
Kayserlere dizçöktüren gün görmüş Ayasofya
Dize geldi Mehmed'in önünde...

Sarsıldı koca direkler
Sustu İsa'nın çanları,
"Allahuekber" duyuldu minarelerden
Yükseldi islamın ezanları......

1953

PONTOS YOLLARINDA İKİNCİ MEHMED

Yıl 1461 gündönümüdür
Ferman üzre üç nöbet vurmuş "Ocak mehteri"
Açılmış gıcırdayarak ağır ağır
Sağır kapıları *Eski Saray*'ın
Bir ses gelir ürpertiler içinde:
Tanrının kulu Murad Han oğlu Mehmed

"Hazır olsun kadırgalarım" demiş,
Padişah böyle buyurmuş elde mi?
Bir kartal kanatlanmış uçmaya
Pontos göklerine doğru kanatları.

***

Sussun İsa'nın son çanı da
Taşından toprağına dek
Türkçe söylesin Anadolu.

***

Ülkeler üstüne ülkeler almış
Burma bıyıklı Sipahiler
Dalkılıç, mızrak, kargı, ok
Bizans'ın son kalıntısıdır
Trabzon'da Türkçe söyleyen yok.

Ayın ışığını verdi, çiçek rengini
Günaçımınca dalgalanan bayrak
Güneşin doğduğu yere doğru
Denizden, karadan.

Burcu burcu kokar vargitçiçekleri
Maviliğinden ışığın kırlarda,
Vurmadan günün aydınlığı sulara
Savrulmadan ekin harmanda,
Bir yürüyüş var dağlara
Dağlar Soğanlı, Allahuekber, Kaşkar,
Zıgana'dan öte denize bakan...

***

Geçmiş görkemli çağı Roma'nın
Kızıl Elma'ya dönüşmüş evren egemenliği
Atlar içsin diye Aras suyundan,
Gerniş kanatlarını yeni bir çağ
Malazgirt'ten Edirne'ye
Gökte kartal, yerde bozkurt..

***

Göründü surlar ötesinden Zağnos Paşa
Arkasında yürüyen bir ordu
Sular karalarla karalar sularla
Birleşmiş geliyordu..
Şimşek bakışlı, dev yapılı
Erler yeni bir utkunun güneşiyle
Ağır ağır ilerliyordu.
İşte bunlardı Konstantaniyye'nin
Kapılarından giren, günün alacasında
Etekler dolusu ışıklarla
Bir çağı başlatıp birini bitiren.

***

İşte bunlardı Batı Roma'nın
Bulut bulut göklerinde güneş,
Kapılarında görünen yıldırım aydınlığı.
İşte bunlardı Tanrıdağından
Karadeniz'e doğru yürüyen
Sonra yücelttiği bir dinin karanlığında
Utkudan yıkıma sürüklenen...

İşte bunlardı ünlü Sulla'nın
Yokken ülkesinde yoksula bir dilim ekmek
İnsanlar yem olurken arenalarda arslanlara
Altına dönüştürürken mermeri
Sanatın ellerinde tanrıya karşın;
İnsanla tanrıyı yanyana getiren
İnsan "kul" olmadan önce
"Ben tanrıyım" diyebilen...
Bunların birleşmiş ellerinde kılıçla kalem,
İslamı bunlardı ülkeden ülkeye götüren...

Bunların beş parmağında bulmuş yerini kalkan,
Bunların çadır kurduğu yerde
bir olmuş tayrıyla toprak
Adına yurt dediğimiz, yoluna can koyduğumuz.

***

Sarsılmış İsa'nın tanrısal gücü
Bunların egemen olduğu yerde
Seslerin birliğe çağırdığı kubbelerde...
Bunlardır götüren tanrının bayrağını
Tanrının ulaşmadığı yere.
Kılıç bu ellerde kılıç
At, bu ellerin tuttuğu dizginlerde at.

***

Günler ağaradursun
Yağmur boşaladursun
Pontos yollarında yürüyen ordu
Kan değil kardeşlik götürüyordu.
Güneşin çakılıp kaldığı yerden
Toprağa yeni bir çağ akıyordu,
Edirne, Bursa, İstanbul
Tek yürek olmuş çarpıyordu...

***

Taşan bir dünya vardı
Yeşil kavuklardan
Gün güneş olmuş geceler
İsa'ya, Muhammed'e
adanmış mumlardan.
Yeni bir dönem giriyordu Trabzon
surlarından
Tanrılar, yalvaçlar, ermişler
saygı duruşunda göklerde...

***

Toplar kaleleri döğmedi
Gedikler açılmadı tozlu topraklı
Ne kızlar yollara döküldü
Ne çiçekler sunuldu gelenlere,
Yüce bir konuk diye karşılandı sultan
Can yakmadı, kan akıtmadı.....

***

İnanan istemez değişmeyi
Kolay değil ısınmak yeniye.
İkinci Mehmed gelince Trabzon'a
Özgürlük verilmişken Hıristiyanlar
Nice koşmuş ellerinde mumlarla
Ağlaya sızlaya çoluk çocuk
Kiliselere, manastırlara.
Yaşama sevinci, yaşama korkusu
Bilinmez nerde başlar nerde biter
Utkuların en yücesinde bile
Bir gün gelir utanç verir uygarlığa
İnsanın insan kanını döktüğü yer.

***

Bizim destanımız bir olaydır
Kandan duyulan kıvanç
ünden alınan övünç değil.